

Consell General de les Valls

Acta Núm. 9/1991

Sessió Ordinària del dia 10 de maig de 1991

El dia 10 de maig, divendres, es reuneix a Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt únic:

Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Pressupost General per a 1991, que es compon dels documents següents:

a) Projecte de Pressupost del M.I. Consell General.

b) Projecte de Pressupost de l'Administració General.

c) Projecte de Pressupost de les Entitats Parapúbliques següents:

- Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

- Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

- Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.

- Caixa Andorrana de Seguretat Social.

- Forces Elèctriques d'Andorra.

- Residència Solà d'Enclar.

d) Projecte de Llei del Pressupost per al 1991.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo

Els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó, Jordi Font Cabanes i Miquel Casal Casal.

Per Encamp

Els MM.II. Srs. Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres, Isidre Torres Pons i Enric Pujal Areny.

Per Ordino	Els MM.II. Srs. Joan Naudi Ambatlle, Enric Dolsa Font i Joan Martínez Benazet.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Francesc Grau Esplandiu, Josep Garrallà Rosell, Josep Ma Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiu.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró, Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Marcel·lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Espot Miró.

El M.I. Sr. Josep Ma Armengol Adellach, de la Parròquia d'Ordino, ha excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Guillem Benazet Riba, Joan Santamaria Tarré i Ladislau Baró Solà, Consellers Executius.

Després de l'oració, el M.I. Sr. Síndic General procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i seguidament declara oberta la sessió. Són les deu en punt del matí.

El M.I. Sr. Síndic General diu que, d'acord amb la documentació que els MM.II. Srs. Consellers Generals han trobat i que els hi ha estat lliurada fa uns instants, té dues propostes a fer de modificació de l'ordre del dia.

Explica que la primera és una proposta de la Comissió Permanent relativa a prendre en consideració, en la primera reunió del M.I. Consell General, la interpretació del Reglament efectuada pel M.I. Sr. Síndic General referent al canvi de Presidents i Secretaris de les Comissions Legislatives. La segona és una petició de la Comissió legislativa de Turisme i Esport en què es demana que es doni lectura a la carta de data 9 de maig de 1991 referent a la participació d'Andorra a l'EXPO de Sevilla 1992.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes demana si, cas que s'accepti, seria tractat en primer lloc l'escrit que han rebut, perquè en aquest cas hi troba un inconvenient, perquè el Reglament del Consell General afirma que el Projecte de Llei del Pressupost General té preferència en la seva tramitació respecte a altres qüestions.

El M.I. Sr. Síndic General considera que aquesta preferència es pot interpretar a nivell de sessió o dintre de l'ordre del dia de la sessió. Ell, personalment, opina que no té massa importància, però diu que són els MM.II. Srs. Consellers Generals qui ho han de decidir.

El M.I. Sr. Josep Cases indica que vol introduir un altre punt a l'ordre del dia, que és una proposta d'acord sobre l'ORTA. A més, diu que interpreta el Reglament com el M.I. Sr. Síndic General, respecte a què s'ha de donar prioritat al tractament del Pressupost, però que si s'introdueixen nous punts en el mateix ordre del dia, no hi ha cap problema.

El M.I. Sr. Jordi Farràs creu que tots els temes que es tractaran avui són importants, però si n'hi ha un que ho és més és el tema del Pressupost, que està en l'ordre del dia, i aquest és

el Consell de Pressupost. Opina que s'establiria un precedent no massa elegant si es modifiquessin els ordres del dia. Ell hi està d'acord, però entén que s'han de seguir les prioritats i, en aquest cas, se celebra el Consell del Pressupost i el Pressupost ha d'ésser, evidentment, l'objecte essencial d'aquest debat, si bé es poden introduir altres punts en l'ordre del dia, vist que han arribat a posteriori, s'han de tractar al final de la reunió.

El M.I. Sr. Miquel Aleix es mostra totalment d'acord amb el que acaba de manifestar el M.I. Sr. Jordi Farràs. Creu que, per una qüestió de procediment, i no tan sols per avui, sinó també per a altres sessions, valdria la pena que se seguís l'ordre del dia d'aquesta sessió tal com el va establir el M.I. Sr. Síndic General per escrit i totes les propostes que es facin de modificació de l'ordre del dia siguin tractades al final de la sessió.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell proposa que, vistes les manifestacions efectuades per alguns Consellers, es passés a votació i es decidís els punts que s'han de tractar en l'ordre del dia.

El M.I. Sr. Síndic General formula la pregunta de si s'accepta la inclusió dels tres punts en l'ordre del dia, el referent a la interpretació del Reglament per part del Síndic en relació al canvi de Presidents i Secretaris de les Comissions legislatives, el presentat per la Conselleria de Turisme i Esports referent a l'EXPO 92 de Sevilla i la proposta efectuada pel M.I. Sr. Josep Cases referent a una moció sobre l'ORTA. En no efectuar-se cap observació els declara inclosos en l'ordre del dia de la present sessió i diu que queda per determinar en quin ordre es volen tractar, encara que considera que es poden tractar a l'inici.

El M.I. Sr. Jordi Farràs repeteix que està en desacord i que seria establir un precedent. Afegeix que està totalment d'acord en què es tracti el punt, però seguint l'ordre del dia preestablert, ja que la qüestió del Pressupost és prioritària, ho diu el mateix Reglament, i també està tramitat amb caràcter urgent i que les altres qüestions evidentment estan disposats a tractar-les, però després. Diu que en cas contrari es trobaran amb ordres del dia totalment alterats i això no creu que sigui un bon funcionament per als debats parlamentaris.

El M.I. Sr. Síndic General recorda que fa poques sessions aquesta alteració de l'ordre del dia es va produir i no va haver-hi cap objecció per part de cap Conseller General, doncs van ésser introduïts temes en l'ordre del dia i van ser tractats prioritàriament als altres.

El M.I. Sr. Josep Cases recorda que en la sessió del 5 de març, es va alterar totalment l'ordre del dia, degut a les manifestacions del M.I. Sr. Cap de Govern en un diari d'un país veí, i aquell dia es va canviar l'ordre del dia i es va passar en primer lloc i el Consell General hi va estar d'acord. Considera que l'essencial és que en cap moment es posterga l'ordre del dia, sinó que durant la sessió d'avui es passarà el Pressupost que és l'important.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que està d'acord amb el que acaba de comentar el M.I. Sr. Josep Cases respecte a què el dia 5 de març es va produir aquesta alteració, però es manifesta en desacord en què en cada sessió es modifiqui l'ordre del dia, i en què els punts que s'afegeixin es passin primer. Pensa que, per a qualsevol sessió, qualsevol punt que s'inclogui en l'ordre del dia tramès ha de tractar-se a posteriori, per pura lògica. Creu que per al bon funcionament de la Cambra, i per portar una cronologia del debat, valdria la pena que fossin prioritaris els ordres del dia que el M.I. Sr. Síndic General envia per escrit i després, a proposta de la pròpia Sindicatura o dels Consellers que vulguin aportar un complement a l'ordre del dia i que el Consell General aprovi tractar, que es tractin amb posterioritat.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que en part estaria d'acord amb el que acaba de manifestar el M.I. Sr. Jordi Farràs fent referència al Reglament, dient que és prioritari el tema del

Pressupost, però que dels tres punts de l'ordre del dia que s'intenten incloure avui, creu que n'hi ha un que interpreta que és de transcendental importància, que és el tema de la interpretació del M.I. Sr. Síndic General sobre el Reglament, en el tema de Presidents i Secretaris de les Comissions legislatives. Diu que no té cap inconvenient en què els altres dos s'incloguin en l'ordre del dia al final, després del Pressupost, però que aquest creu que és prioritari i hauria d'anar abans del Pressupost.

El M.I. Sr. Francesc Grau diu al M.I. Sr. Miquel Aleix que, si no ho recorda malament, el Sr. President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport va demanar que s'inclogués avui en l'ordre del dia el tema de l'EXPO 92 com una qüestió de caràcter urgent, i que els altres tenen la seva importància. Creu que aquest debat no avança i valdria la pena deixar-lo, passar a la votació i establir l'ordre definitiu.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que s'inclinaria per la proposta que ha fet el M.I. Sr. Enric Dolsa, si la resta del Consell General hi està d'acord, doncs el tema de la interpretació del Reglament és un tema de Sindicatura i, per tant, Sindicatura té el dret a anteposar-lo als altres, i els altres dos es podrien deixar per al final.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que poden acceptar aquesta proposta, però que és un procediment que no hauria de constituir la norma, perquè recorda que en l'anterior legislatura, efectivament, s'incloïen en l'ordre del dia d'una sessió del Consell General nous punts, però sempre es tractaven al final. Considera que aquest sempre ha estat el procediment d'aquesta Cambra i creu que ha de seguir essent-ho i afegeix que no en faran cap qüestió de principi, però que valdria la pena que això tots ho remarquessin.

El M.I. Sr. Josep Cases reitera la proposta de tractar, com a primer punt de l'ordre del dia, el relatiu a la interpretació del Reglament i els altres dos punts passar-los després del Pressupost.

No havent-hi cap observació, el M.I. Sr. Síndic General considera aprovada la proposta.

Interpretació del Reglament efectuada pel M.I. Sr. Síndic General referent al canvi de Presidents i Secretaris de les Comissions legislatives.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a les diferents cartes enviades pels Presidents de les diferents Comissions legislatives i de la resposta del Síndic General (Lletra del President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport, Reg. Núm. 294-A; Lletra del President de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social, Reg. Núm. 295-A; Lletra del President de la Comissió legislativa d'Agricultura, Reg. Núm. 297-A; Lletra del President de la Comissió legislativa d'Educació i Cultura, Reg. Núm. 298-A; respostes dirigides als Presidents de les respectives Comissions legislatives d'Educació i Cultura, Turisme i Esport, Agricultura i Sanitat i Benestar Social, Reg. Núm. 2250-SA-91, 2251-SA-91, 2252-SA-91 i 2252-SA-91, respectivament).

Explica que hi va haver una altra interpretació efectuada de manera verbal a petició de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE i que, com sigui que l'acta encara no ha estat aprovada, no es pot aportar com a documentació, però que, donat el paral·lelisme amb les altres interpretacions i que el problema de fons és el mateix, creu que és secundari que no se'n pugui disposar.

A continuació fa donar lectura de les constàncies en acta efectuades en el si de la Comissió Permanent:

“El M.I. Sr. Jordi FARRAS, demana que consti en acta la manifestació següent:

Vostra M.I. Senyoria ens ha donat coneixement de la decisió que ha pres en el marc de l'article 23.2 del Reglament del Consell General sobre el contingut de l'article 35.1 del mateix Reglament.

Els sotasignats contestem i ens oposem a la decisió de V.M.I.S.,

a) d'assistir a la reunió a petició verbal i decidir verbalment i d'immediat en una matèria de dret públic important,

b) d'atribuir-se competència en aquest cas quan el text de l'article 35.1 per ésser claríssim no necessita interpretació,

c) d'atribuir-se competències en aquest cas quan el text no necessita ésser suplert de cap omissió puix si el Legislador a l'elaborar el Reglament no va preveure que els càrrecs fossin renovables discrecionalment, és perquè volia que fossin per la durada de la legislatura. Pretendre que tot el que no figura en el Reglament del Consell constitueix una omissió i que per tant V.M.I.S. ho pot completar seria donar a la Sindicatura la facultat d'estendre a l'infinit l'actual Reglament al lliure criteri de Sindicatura, ço que és contra l'esperit i la lletra del mateix,

d) de resoldre que els càrrecs en el si de les Comissions no són elegits per la durada de la legislatura. Decisió que comporta una veritable modificació del present Reglament (canvi de sentit de la norma i afegit d'un precepte), el qual en mèrits de la disposició final primera del Reglament només pot ésser modificat pel procediment establert en l'article 68 sense intervenció del Consell Executiu i amb l'aprovació dels Coprínceps. Per consegüent, els sotasignats membres de la Comissió Permanent, no donem el nostre acord al procediment seguit per V.M.I.S. ni a la decisió presa, puix que tota modificació de la legalitat i realitat present ha d'ésser feta seguint el previst en la disposició final primera del Reglament de la Cambra. Evidentment, abans que això no sigui fet, no es pot innovar, i la situació en vigor roman mentre no hi hagi cap decisió legalment presa, seguint el procediment previst en la disposició final esmentada. Demanem que la Comissió Permanent, que com diu l'article 21.3 del Reglament, ha de vetllar pels poders en l'Assemblea, es pronunciï sobre aquesta nostra moció amb efectes suspensius i, en aplicació de l'article 21.4, es doni compte al Consell General de la decisió presa en la sessió immediatament pròxima.

Hi ha la signatura dels M.I. Senyors, Climent Palmitjavila, Joan Naudi, Jordi Farràs i Miquel Aleix.”

“El M.I. Senyor Joan Jordi, demana que consti en acta la manifestació següent:

Considero que l'actuació d'aquests MM.II. Consellers Generals no és democràtica, ja que ha canviat la majoria en el si del Consell General i això s'ha d'acceptar i respectar amb totes les conseqüències que comporti. La qüestió de fons és la democràcia i, en qualsevol cas, ja en debatrem en el Ple de la Cambra.”

“El M.I. Sr. Roc Rossell demana que consti en acta la manifestació següent:

No puc acceptar ni accepto la constància en acta presentada pel M.I. Sr. Jordi Farràs, al·legant motius contradictoris en la postura que els quatre M.I. Consellers han pres en el si de les respectives Comissions Legislatives, i si no ells, persones que en l'actualitat

formen part de la minoria del M.I. Consell General. Per tant, no es pot demanar que la M.I. Sindicatura, tal com preveu el Reglament, interpreti les llacunes u omissions del mateix i, a la vegada, no s'accepti la interpretació feta per la M.I. Sindicatura.”

“El M.I. Sr. Francesc GRAU demana que consti en acta la manifestació següent:

Considero que dos dels signants de la constància presentada pel M.I. Sr. Jordi Farràs, varen adreçar una lletra a la M.I. Sindicatura en la qual demanaven que dins del marc conferit pel Reglament del M.I. Consell General, interpretés l'article corresponent al canvi de Presidents i Secretaris de les Comissions legislatives i, una vegada feta la interpretació pel M.I. Sr. Síndic General, aquests MM.II. Srs. Consellers Generals no accepten la decisió de la M.I. Sindicatura. Ningú pot anar en contra els seus propis actes, motiu pel qual m'oposo a la referida constància en acta i constato el seu esperit poc respectuós envers la Institució del M.I. Sr. Síndic General i les prerrogatives que li han estat conferides. A més a més, subscriu plenament les constàncies que acaben de formular els MM.II. Srs. Joan Jordi i Roc Rossell.”

“El M.I. Sr. Climent Palmitjavila demana que consti en acta la manifestació següent:

Com a President de la Comissió legislativa d'Agricultura, és cert que vaig suggerir al M.I. Sr. Síndic General d'interpretar el Reglament, però el meu pensar era que s'establiria el procediment normal, com es fa al principi de legislatura, és a dir, portar els noms al M.I. Consell General i aixecar la sessió durant un quart d'hora, a fi que cada Comissió pugui efectuar la revisió de Presidents i Secretaris. Aquest era el procediment que creia oportú.”

El M.I. Sr. Síndic General efectua la manifestació següent:

“Diversos Consellers Generals van manifestar el seu criteri que procedia que les respectives Comissions legislatives deliberessin al respecte d'eventuals revocacions i substitucions, en el seu cas, de Presidents i Secretaris de les mateixes.

Plantejada la qüestió en les diferents Comissions legislatives, i havent algunes d'elles adoptat decisions al respecte, va ésser demanat al Síndic General, amb la tramesa de diverses cartes dels Srs. Presidents o Secretaris de Comissions legislatives, que, en aplicació del que disposa l'article 23, apartat segon, del vigent Reglament del Consell General, el Síndic General, fent ús de les facultats que li atorga aquesta norma en casos de dubte o d'omissió, interpretés i suplís el Reglament del Consell General.

El Síndic General, comprovant que, efectivament, es tracta d'una omisió, a l'ésser un cas no previst i atenent les peticions formulades, ha interpretat i ha suplert el Reglament del Consell General i, considerant que la legislació vigent regula que el President i el Secretari de cada Comissió són elegits per les respectives Comissions legislatives, de forma interna i directa, sense cap altre tràmit, i que, si es pot revocar el Síndic General, el Sub-Síndic General i el Cap de Govern, també han de poder ésser revocats altres funcions o càrrecs, el Síndic General ha decidit interpretar i suplir el Reglament del Consell General en el sentit que les Comissions legislatives tenen la facultat de revocar i modificar els Presidents i Secretaris.

D'acord amb el contingut del mateix article 23, apartat segon, del Reglament del Consell General, el Síndic General en dóna coneixement al Consell General, circumstància aquesta que exclou qualsevol deliberació sobre el tema, doncs el precepte no estableix

que hi hagi d'haver una posterior ratificació o acord del Consell General, com ara sembla que pretenen alguns Consellers Generals.

Cal remarcar, que aquesta actuació del Síndic General ha estat efectuada a petició de Comissions, és a dir, no a iniciativa pròpia, i que la decisió presa pel Síndic General no comporta, com alguns Consellers Generals pretenen, cap reforma del Reglament del Consell General, sinó que es tracta d'interpretar i suplir, facultat exclusiva del Síndic General, segons l'article 23, apartat segon.

Tinc el ple convenciment que he obrat correctament a l'emparança de les disposicions legals vigents; ho he fet amb el mateix entusiasme i dedicació que vaig assegurar als Srs. Consellers Generals en el dia de prendre possessió del càrrec de Síndic General, i amb el millor esperit de servei al país. Entenc que he complert escrupolosament i amb tot rigor amb la meva obligació.

Hi ha hagut, però, una actitud de certs Srs. Consellers Generals, que, després d'haver-ho demanat, pretenen posar en entredit aquesta actuació, i han arribat a formular un simulacre de moció, a través d'una constància en acta de finalitats prou clares; com que crec que la democràcia s'ha de demostrar i que l'important són les institucions, i encara que no és necessari, sotmeto a votació del M.I. Consell General si el Síndic General en interpretar i suplir el Reglament del Consell General, segons el que es preveu en l'article 23.2 del mateix, i havent-ne donat coneixement al M.I. Consell General, com també preveu la mateixa norma, ha actuat correctament, amb el ben entès que en aquesta votació, hi va inclòs també el vot de confiança. D'aquesta manera, en el seu cas, ens estalviarem feina tots.

Així doncs, sotmeto a votació si el Síndic General, en l'ús de la seva facultat d'interpretar i suplir el Reglament del Consell General, ha actuat correctament."

Havent-se demanat l'ús de la paraula per part d'alguns Consellers Generals, el M.I. Sr. Síndic General indica que les intervencions seran després de la votació, bé per aclarir el vot o per fer les constàncies en acta que siguin escaients.

El M.I. Sr. Josep Cases demana un aclariment sobre la votació, en el sentit de si es tracta d'una proposta de la Sindicatura, juntament amb el M.I. Sr. Sub-Síndic General o és el M.I. Sr. Síndic General sol.

El M.I. Sr. Síndic General considera que ha quedat bastant clar en el seu parlament, que la interpretació del Reglament la va fer el Síndic General i n'accepta la total i absoluta responsabilitat i és el que demana. Afegeix que quan la va haver feta va informar al Sr. Sub-Síndic de la decisió que havia pres.

El M.I. Sr. Sub-Síndic General diu que, com molt bé ho ha explicat el M.I. Sr. Síndic General i l'escrit que acaba de llegir també ho reflecteix completament, és una decisió que ha pres el M.I. Sr. Síndic General i després d'haver pres aquesta decisió, el M.I. Sr. Sub-Síndic General en va estar informat.

El M.I. Sr. Xavier Espot diu que voldria fer un aclariment, tal com ha dit el M.I. Sr. Josep Cases, que potser podria també clarificar el vot dins d'aquesta cambra, i que, el seu aclariment és també clar i concís, el que passa és que és més llarg. Demana si el pot llegir.

El M.I. Sr. Síndic General diu que el voldria reservar, que es procedís a aquesta votació i després que hi hagin les justificacions que s'estimin escaients i les constàncies en acta que faci falta.

El M.I. Sr. Xavier Espot respon que procedirà a fer aquests aclariments després de la votació.

El M.I. Sr. Jordi Farràs efectua la manifestació següent:

“Crec que abans de qualsevol votació val la pena que la Cambra tingui llibertat d'expressió i pugui debatre el tema. Reconec i a més crec que la seva manifestació, Sr. Síndic...”

El M.I. Sr. Síndic General respon en els termes següents:

“Sr. Farràs, si us plau, he demanat que no s'entri en debat. Si hi ha obstinació per part dels Srs. Consellers Generals els retiraré la paraula o aixecaré la sessió. El Síndic General acaba de sotmetre la qüestió de confiança a la Cambra i crec que el tema és suficientment important perquè es procedeixi a la votació. Després, quan hagi acabat la votació, poden fer constar el que considerin escaient. Repeteixo la pregunta: sotmeto a votació si el Síndic General, en l'ús de la seva facultat d'interpretar i suplir el Reglament del Consell General, donant-ne coneixement al Consell General, ha actuat correctament?”

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat i Joan Obiols.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

El resultat de la votació és de 15 vots afirmatius i 12 vots negatius.

El M.I. Sr. Xavier Espot diu que vol fer una moció en nom dels dotze Consellers Generals de la minoria referent al canvi en el si de les Comissions legislatives dels càrrecs de Presidents i Secretaris, en els termes següents:

“A l'inici de la legislatura cada Comissió legislativa, en compliment del que fixa l'article 35.1 del Reglament del Consell General, va elegir els seus President i Secretari.

Ara, en curs de legislatura, en el si d'algunes d'elles alguns Consellers han volgut innovar, amb la pretensió de revocar President i Secretari, opinant que els mandats no són elegits per la durada de la legislatura i que són, en tot moment, revocables a voluntat de cada Comissió, per un simple vot. Altres Consellers no compartim aquesta opinió.

En la Comissió de Finances, en ésser majoria, els Consellers partidaris de la revocabilitat han votat el canvi de President i Secretari (sense cap altra forma de procés que un simple vot), en les demés no ha prosperat opinió.

El Síndic personat en la reunió de la Comissió d'Economia i Finances celebrada el dia 24 d'abril de 1991, per decisió verbal i instantània es va declarar competent per entendre de la qüestió, en mèrits de l'article 23.2 del Reglament, i va decidir d'immediat que els mandats elegits en virtut de l'article 35.1 no tenien la mateixa durada que la legislatura, sinó que eren revocables per un simple vot.

La Comissió Permanent del Consell General, complint el que l'article 21.3 del Reglament li encomana, de vetllar pels poders del Consell General, va estimar que la decisió del Síndic no era ajustada a dret, tot i acordant una moció en aquest sentit per la que es concloïa que l'assumpte s'havia de portar al Consell General.

Davant aquests antecedents, els Consellers sotasignats, fent seva la decisió de la Comissió Permanent, declaren:

1.- El Síndic no té competència en aquesta matèria.-

El Reglament del Consell General, en l'article 22 defineix la Sindicatura com un òrgan, compost de dues persones: Síndic i Sub-Síndic, és a dir que no és un òrgan unipersonal, sinó que, per oposició, és un òrgan col·legiat compost de dues persones.

L'article següent, el número 23, amb la frase introductòria "correspon a ...", fixa les competències i atribucions de la Sindicatura (que l'article anterior acaba de definir com a òrgan compost per dues persones). L'article 24 amb la mateixa frase introductòria "correspon a ..." fixa les competències i atribucions del Síndic General. Finalment l'article 25 fixa els drets, deures i atribucions del Sub-Síndic.

És a dir que de la simple lectura del text en vigor en resulta que el Síndic, tot sol, té unes atribucions (les mateixes que té el Sub-Síndic quan supleix la vacant, absència i impediment), i la Sindicatura, òrgan col·legial, en té unes altres.

Les atribucions de la Sindicatura, òrgan col·legial, són claríssimament enumerades en l'article 23 i, entre elles, es troba el paràgraf 2 que diu:

"Article 23.2.- Interpretar i suplir el Reglament del Consell General en casos de dubte o omissió, donant-ne coneixement a la Comissió Permanent o al Consell General".

D'on resulta una primera conclusió: que la capacitat d'interpretar i suplir el Reglament és conferida per la Llei a la Sindicatura com a òrgan, i no al Síndic. La Sindicatura té competència exclusiva i excloent: ella sola en té, ningú més que ella la té. Ella sola: la Sindicatura òrgan; ningú més que ella: ni el Síndic sol, ni el Sub-Síndic sol.

Com a segona conclusió: S'ha de dir que les actuacions del Síndic en personar-se en una Comissió legislativa en el curs d'una reunió, en autoatribuir-se competència immediata per fer ús de l'article 23.2, en decidir de forma immediata, ell sol i de manera verbal, i després en comunicar per carta la seva decisió al President de la Comissió, constitueixen un conjunt d'actuacions il·legals i nul·les, perquè, tant en la doctrina de dret constitucional de tots els països com en dret administratiu d'arreu i en el d'Andorra (art. 22 i 32 del Codi de l'Administració) un acte fet per persona incompetent és nul."

En aquest moment de la lectura, el M.I. Sr. Síndic General demana al M.I. Sr. Xavier Espot que vulgui retirar la paraula incompetent o, en tot cas, precisar el seu sentit. Aquest respon que es refereix a incompetent respecte a dret i que pensava que ho hauria entès així, al tractar-se d'una argumentació jurídica.

Segueix la intervenció del M.I. Sr. Xavier Espot en els termes següents:

"2.- La competència de l'article 23.2 la té la Sindicatura.-

La competència la té l'òrgan col·legiat definit amb l'apellatiu Sindicatura, la qual:

a) Fins ara no ha estat consultada de manera formal per escrit adreçat a la Sindicatura (i no solament al Síndic).

b) Fins ara no s'ha expressat puix la carta adreçada pel Síndic als Presidents de les Comissions de Sanitat i Benestar Social, Educació i Cultura, Turisme i Esports, i Agricultura, en data 29 d'abril de 1991 no és la resposta que fa la Sindicatura a una petició, sinó que és la interpretació que fa el Síndic sol.

Com a conclusió d'aquest punt cal dir que l'únic òrgan competent per usar de l'article 23.2 no s'ha pronunciat, i els dos membres que componen l'òrgan rector nomenat Sindicatura poden tenir, a més, papers diferents sobre la matèria.

3.- La qüestió de la durada dels càrrecs en el si de les Comissions no és matèria subjecta a l'article 23.2.-

El Síndic en la seva "determinació" no expressa si usa de la facultat que afirma tenir de l'article 23.2 per interpretar un dubte o per suplir una omissió. És a dir que, amb una total imprecisió, no diu si està interpretant o està suplint. Però si, per hipòtesi, s'acceptés que el Síndic té facultats per poder interpretar o suplir, en aquest cas no hi ha dubte ni omissió que ho necessiti. En efecte:

A) No hi ha cap dubte que necessiti ésser interpretat car la norma és clara. Si el Legislador en elaborar el Reglament no va preveure que els càrrecs fossin revocables discrecionalment és perquè volia que ho fossin per la durada de la Legislatura.

En l'article 29, el Reglament preveu la revocació dels Síndic i Sub-Síndic.

En l'article 31, preveu la revocació del Secretari General.

En l'article 74 es preveu la revocació del Cap de Govern.

És a dir que quan el Legislador redactor del Reglament ha volgut preveure que els càrrecs i òrgans eren revocables, ho ha fet expressament.

I és una regla d'hermenèutica que si en un mateix text quan el redactor vol una cosa la diu expressament, i en matèria idèntica o anàloga no diu res, és que s'entén que no ha volgut dir-ho. Per consegüent, la "determinació" interpretativa del Síndic General en la seva carta de data 29 d'abril de 1991, és exactament a l'inrevés de les normes més usuals d'interpretació de textos i normes.

I, a més la interpretació que fa el Síndic en la seva carta de data 29 d'abril de 1991 adreçada a les Comissions pateix d'una deficiència de metodologia interpretativa.

En efecte, procedeix per analogia amb els articles 29, 31 i 74 que diuen que els càrrecs polítics de Síndic i Cap de Govern i el càrrec de funcionari de Secretaria són revocables, per extreure la conclusió que també ho ha d'ésser els de President i Secretari de les Comissions parlamentàries; i en canvi s'absté d'arribar al final de la comparació i analogia en la causa de revocació i en els procediments de revocació.

Si, per hipòtesi, l'analogia s'apliqués a la revocació, també hauria d'ésser aplicada per les causes de revocació i pel procediment:

Per a la revocació de Síndic són necessaris uns requisits: petició per un cert nombre de Consellers Generals; decisió en Consell Extraordinari; majoria qualificada de 19 vots.

Per a la revocació del Cap de Govern els requisits previstos en l'article 74: majoria qualificada de 19 vots, etc..

La revocació del Secretari es prevista en l'article 31 excepcionalment com a sanció disciplinària.

D'on resulta que el procediment d'operar per via d'analogia, en la hipòtesi que fos aplicable, no permet extreure les conclusions a les que arriba el Síndic, és a dir que per vot de majoria simple les Comissions poden discrecionalment canviar de President i Secretari tantes vegades com vulguin, sinó que la revocació dels càrrecs en les Comissions hauria d'ésser com a mínim un procediment excepcional regulat per una sèrie de requisits.

Queda així demostrada la manca de rigor tècnic-jurídic i dialèctic del Síndic, la qual manca i invalida tota l'argumentació.

B) No hi ha omisió que necessiti ésser completada, car pretendre que tot el que no figura en el Reglament constitueix una omisió que es pot completar per la via de l'article 23.2, és tant com donar a la Sindicatura la facultat de legislar en la matèria. Com que el Reglament és per definició finit (82 articles i 2 disposicions finals) i la matèria a legislar és, per definició, infinita, tal cosa equivaldria a haver donat a Sindicatura el poder més absolut i total sobre el Reglament, cosa que evidentment no és l'esperit del Reglament.

4.- Modificació del Reglament.-

L'única via procedimentalment possible perquè els mandats de les Comissions esdevinguin revocables, és la modificació del Reglament del Consell General, en l'apartat 35.1, a base d'afegir-hi una nova norma que així ho disposi.

El procediment previst per la modificació del Reglament està prevista per la disposició final número 1 que diu:

“Les reformes del present Reglament es tramitaran pel procediment establert a l'article 68, però sense intervenció del Consell Executiu, i per a la seva aprovació caldrà el vot favorable de la majoria absoluta del Consell General.”

En l'eventualitat que el Consell General empri aquesta via, la modificació que en el seu dia es faci no entrarà en vigor fins al cap de tres mesos de la publicació, salvat observació dels Coprínceps.

Mentre això no ocorre, és evident que la norma del 35.1 regeix tal com està redactada i no regeix cap suplència ni afegit interpretatiu, els quals són il·legals i nuls.

5.- No innovació.-

Mentre no es modifiqui el Reglament, regeix la norma tal com avui és, i això tant en mèrits dels principis generals del dret sobre la successió de les normes, com de la mateixa lletra i esperit de la disposició final transcrita que preveu expressament una vacància de tres mesos, i una submissió automàtica als Coprínceps.

Per consegüent sigui quina sigui l'opinió d'alguns M.I. Consellers, sigui quina hagi estat actuació del Síndic que és il·legal i per tant nul·la, s'ha de mantenir en l'estat tant la norma de l'article 35.1 en la redacció actual, com l'estat de coses actual, a saber; les

presidències i secretaries de les Comissions legislatives elegides a l'inici de la legislatura continuen desplegant tots els efectes i són irrevocables.

És admès per tothom que en un estat de dret els procediments establerts en els textos que organitzen el funcionament dels poders, són la garantia fonamental de la democràcia.

La democràcia es basa en la regla de la majoria, és cert, però encara es basa més sobre les normes fonamentals emanades de la majoria.

Si el Consell General no és capaç de respectar els textos que fixen "les regles del joc" per parlar amb una expressió usual, els ciutadans es podrien posar legítimes preguntes sobre les idees de democràcia i sobre el sentit de responsabilitat dels Consellers Generals en el moment precís que estem elaborant una Constitució.

6.- Procediment de modificació del Reglament.-

Aquesta Cambra, per acord del Consell de data 24 d'octubre de 1990 acordà una modificació i reforma del Reglament del Consell, encomanant-lo a la Comissió Permanent del Consell la qual està precisament estudiant el tema, amb els assessors oportunament designats, a l'objecte de fer una proposta al Consell General.

Essent doncs el procediment de modificació del Reglament ja encetat per acord unànim del Consell General, s'imposa que l'eventual modificació de l'article 35.1 sigui feta en el marc de la modificació general decidida pel Consell i que està ja en curs. Fer-ho altrament seria una precipitació, i quedaria palès que la precipitació no tindria cap altra explicació que l'afany puntual de poder, amb total menyspreu de l'ordre democràtic.

L'eventual decisió de modificar l'article 35.1 ha d'ésser, doncs, tramesa pel Consell General a la Comissió Permanent, per ésser inclosa en la reforma global del Reglament.

7.- Conclusió i proposta d'acord.-

1.- En aplicació de l'article 35.1 els càrrecs en el si de les Comissions parlamentàries són elegits fins a la fi de la legislatura.

2.- L'article 35.1 és clar i no necessita ni ésser interpretat, ni suplert. Hom no pot, per via d'interpretació, ni modificar, ni canviar, les normes existents ni dictar-ne de noves. Tampoc es pot, per la via de suplir omissions, legislar de bell nou contra la pròpia Llei.

3.- Si, per hipòtesi, s'entengués que l'article 35.1 necessita interpretació i suplència, l'article 23.2 no dóna competència al Síndic per fer-ho sinó a l'òrgan Sindicatura. Consegüentment tot l'actuat pel Síndic sol és nul.

4.- L'única via perquè els càrrecs en el si de les Comissions esdevinguin revocables és fer una modificació del Reglament en aquest sentit, pel procediment fixat en la disposició final 1 del mateix Reglament.

5.- Havent ja decidit el Consell per unanimitat de reformar el Reglament, i essent actualment tal decisió en execució en el si de la Comissió Permanent, no és procedent obrir un procediment específic per a la modificació de l'article 35.1, sinó que s'ha de fer en el marc de la reforma global.

Aquesta és la proposta d'acord que sotmetem al Consell General. Fent aquesta proposta demostrem que respectem els principis democràtics, que complim les regles del joc parlamentari i que ens sotmetem a les regles de funcionament de la institució del Consell General.

Respectem el present Reglament com respectarem el que surti de la reforma en curs. Som respectuosos del Reglament com és avui dia, de la mateixa manera que ho hem estat des de l'inici de la legislatura i que ho seguirem essent, perquè estem convençuts que el respecte a les Lleis, i en particular a les Lleis que regeixen el funcionament de les Institucions, és part intrínseca i inseparable de la democràcia, és més, és la mateixa essència de la democràcia.

No ens és fàcil d'haver d'impugnar el que el Síndic ha fet en el present cas. Contràriament a certs Consellers que en determinades sessions de l'any passat arremeteren de manera inqualificable contra el Sub-Síndic, nosaltres hem estat sempre respectuosos amb la Sindicatura, i seguim essent-ho avui, malgrat haguem de fer la present impugnació.

Ens dol de fer-ho però, és imperiós defensar la legalitat vigent, és imprescindible defensar les regles de funcionament de la democràcia, car defensant les Regles defensem la Democràcia parlamentària que és el que volem que sigui l'Estat de Dret Andorrà.

Els signataris del que he llegit són els MM.II. Srs. Consellers Generals, Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez Benazet, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i jo mateix. Gràcies, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Síndic General considera que fan una impugnació que creu que no té lloc, perquè el Consell General s'ha pronunciat abans de manera majoritària i democràtica sobre la interpretació que el Síndic General ha fet del Reglament i creu que procedeix les constàncies en acta, les explicacions de vot escaients, però no aquest tipus de propostes que ja estan resoltes. Diu que abans de donar la paraula a aquells que l'han demanat, suspèn timerà per uns minuts la sessió.

És un quart i mig de dotze. A dos quarts i mig de dotze es reprèn la sessió.

El M.I. Sr. Josep Garrallà pregunta si el M.I. Sr. Sub-Síndic General es fa solidari amb la interpretació del Síndic General del Reglament del Consell General.

El M.I. Sr. Sub-Síndic General respon:

“Ja ho he explicat abans. Aquesta decisió va ser presa pel Sr. Síndic General, com ell ha explicat molt bé i tots els documents que s'han llegit diuen igual. Quan el Sr. Síndic General va prendre aquesta decisió el Sr. Sub-Síndic General en va ser informat. No puc fer-me solidari d'una cosa en la que no he intervingut.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que, si ho ha entès bé, no se'n fa solidari.

El M.I. Sr. Sub-Síndic General respon que no.

El M.I. Sr. Francesc Grau diu que, en nom dels companys de la Massana vol fer una constància en acta, contestant el que han manifestat alguns membres de la minoria amb anterioritat, concretament el M.I. Sr. Xavier Espot i potser altres, i ho fa en els termes següents:

“Analitzant la situació provocada actualment per l’actual minoria del M.I. Consell General, es constata clarament:

Primer.- Una manera d’interpretar el concepte de la democràcia d’una forma totalment partidista, unilateral i desproporcionada, dins el marc de les denominades democràcies modernes.

Segon.- Actualment no aporten cap solució política, davant la greu crisi que el país està travessant entre el M.I. Govern i el M.I. Consell General, limitant-se tan sols a obstaculitzar el normal desenvolupament del M.I. Consell General, amb posicions legalistes, invocant la Llei en aquests moments i fen cas omís de la mateixa, quan ostentaven el poder.

Tercer.- Els preocupa molt més la imatge electoralista que la situació actual del país. Aquesta forma d’actuar és, si més no, una errònia justificació davant del poble. Per tant, una vegada més no volen deixar el poder i amb la seva actitud negativa de no acceptar la situació actual, no aporten la solució que Andorra necessita en uns moments tan importants com els actuals.

Quart.- Aquesta actitud, demostra una vegada més la vostra obstinació en no deixar el poder que en el seu moment vàreu ostentar i que no vàreu saber gestionar, i tot això en detriment del M.I. Consell General.

Cinquè.- S’ha de deixar aplicar, a qui correspon, és a dir a la majoria, aquell programa polític que tenen el dret de desenvolupar, i en tot cas, apliquin una oposició constructiva per cercar aquelles solucions que el país necessita. Però no adoptin aquesta actitud nogensmenys “caricaturesca”, i poc constructiva.”

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que no contestarà amb arguments jurídics la brillant lectura que ha fet el M.I. Sr. Xavier Espot d’aquest informe jurídic sobre el tema de les Comissions legislatives, però que sí vol que constin en acta tres observacions, que creu que són importants:

“Entre el que he sentit de l’informe, vull recalcar que en un cert moment esmenta que els ciutadans han de saber; per tant, els ciutadans també han de saber que, al menys que jo conegui, dos Presidents de les Comissions legislatives varen posar el càrrec a disposició de la Comissió -doncs vaig tenir ocasió d’assistir a la sessió d’aquella Comissió legislativa-: un, el Sr. Espot, i l’altre, el Sr. Martínez Benazet. En aquell moment, aquest dos Senyors, fent honor a la democràcia, i havent-hi hagut el canvi de la majoria van posar el càrrec a disposició dels membres de la Comissió legislativa. Malauradament, després no sé quins canvis hi ha hagut; malauradament, no sé què ha passat, no sé què ha canviat. En segon lloc, en un dels apartats a què fa referència el Sr. Espot, també diu que la Sindicatura és col·legiada. Si la Sindicatura fos col·legiada, quan va haver-hi la lamentable dimissió del Sr. Beal, per problemes de salut, el Sr. Sub-Síndic també hauria hagut de presentar la dimissió, i encara el veig aquí assegut, i per molts anys Sr. Sub-Síndic, no és res personal. Tercer, penso que el fons del problema no és si el Sr. Síndic ha interpretat o no el Reglament bé, el fons del problema és que hi ha un Govern en minoria i que la majoria del Consell no dóna suport a aquest Govern i interpreto aquesta actitud com un acte de desestabilització i com un acte de desviar el veritable problema que avui tenim a Andorra. El veritable problema que avui sofreixen les Institucions Andorranes, és que el Consell és majoria i el Govern governa en minoria.

Això s'ha acabat de confirmar amb l'actitud del Sr. Síndic, quan ha demanat un vot de confiança al Ple de la Cambra. Penso que aquest sí que és un acte que honora la democràcia, i aquesta actitud només fa que enfortir les Institucions. Malauradament, no tothom, Sr. Síndic, pensa com Vostè. I finalment, he de dir que aquestes actituds no ens portaran a una bona convivència política. Penso que des de temps ancestrals aquesta Cambra havia donat prova de saber acceptar les majories i les minories; recordo jo, per exemple, que a principis de l'any 90 els Consellers de Sant Julià ens vàrem trobar a l'oposició i penso que dignament i, inclús, en certs moments, vàrem acceptar amb alegria la nostra situació. Penso que avui això ha canviat i el joc democràtic fa que sigui aquesta l'actitud que hem de seguir perquè, sinó, ens poden portar a actituds antide-mocràtiques: sortosament, a casa nostra no tenim exercit perquè, sinó, no sé el que hauria pogut passar en aquests dos últims mesos."

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que no té cap constància en acta preparada, però voldria fer una intervenció.

El M.I. Sr. Síndic General demana que només siguin constàncies en acta o justificacions de vot i que quan s'hagin acabat les constàncies, es pugui passar a l'ordre del dia i debatre el pressupost.

El M.I. Sr. Albert Pintat demana que consti en acta el següent:

"Vull que quedi enregistrat el meu ofuscament i la meva vergonya al sentir que s'ha intentat d'una forma organitzada i institucional impugnar una decisió del Síndic, qualificant-la d'il·legal i nul·la. Això per a mi és un llenguatge que sí que és una novetat institucional que no crec que tingui precedents en aquesta sala. Vull recordar que un excés de juridicisme i un excés d'advocats ens dona aquest resultat. El Reglament del Consell, és un Reglament que es va fer l'any 1984, per Consellers normals, amb molt sentit comú i segur que estaven conscients que era molt imperfecte i poc adaptat al que dona en si un joc parlamentari, però precisament aquest article 23, textualment diu: "entre les funcions del Síndic és interpretar i suplir en casos de dubte u omissió". En certes Comissions, perquè aquí s'ha parlat a nivell de precedent i és molt important que se sàpiga, si la Comissió legislativa d'Economia Finances i Mercat Comú, va requerir la presència del Sr. Síndic perquè interpretés si hi havia lloc a aquest canvi de Presidència, prèviament la Comissió va estar d'acord. Ningú dins de la Comissió es va manifestar que no estava d'acord amb la presència del Sr. Síndic. I vàrem saludar l'esperit democràtic i diguem-ne el facilitar la transmissió de gestió, cosa normal en qualsevol Parlament, si hi ha un canvi de majoria les Comissions han de tenir els instruments necessaris i les Presidències, no oblidem que un President no té privilegis per damunt dels altres, un President només executa els acords de la Comissió i el President prepara el debats, però no té cap privilegi per damunt dels seus companys de Comissió, era purament un mitjà tècnic de treball i en la Comissió d'Economia i Finances tot va anar molt bé. Com deia el meu company Josep Cases, a la Comissió d'Educació i Cultura el mateix Sr. Xavier Espot -ara m'ha estranyat molt aquesta mutació que fa- també deia reconèixer que alguna cosa hi havia d'ordinari i d'anormal ja que va posar el seu càrrec a disposició de la Comissió. I ara ens surt aquí amb aquesta exaltació jurídico-administrativa on es tracta de demostrar que a aquest Consell convé paralitzar-lo. Només vull fer constar la meva tristesa davant d'aquesta actuació."

El M.I. Sr. Joan Martínez demana que consti en acta el següent:

“Sentint les paraules del Sr. Cases, en les que es referia al fet que jo vaig posar el meu càrrec a disposició, vull precisar que això no és exacte, sinó que jo en la primera Comissió, després de l'elecció del Sr. Síndic Gelabert, vaig comentar el fet i que era difícil, doncs, dins del meu esperit democràtic, portar endavant la Comissió sense tenir una majoria i que, en tot cas, s'havia de mirar si hi havien algunes mesures legals per modificar aquest fet i si aquestes s'estudiaven i si aquestes hi eren, jo acataria, evidentment, el que diguessin aquestes mesures legals. La nostra postura no fa més que seguir aquesta línia. És a dir, nosaltres no anem contra qualsevol principi democràtic, sinó que respectem els principis democràtics, respectem els Reglaments que emanen de les majories, com a dit molt bé en la constància en acta el Sr. Espot, i, per tant, respectem el Reglament del Consell General i acatarem allò que defineixi el Reglament del Consell General, però no altres coses.”

El M.I. Sr. Xavier Espot demana que consti en acta el següent:

“No voldria ser repetitiu ja que m'adhereixo plenament a les paraules del Sr. Joan Martínez, perquè en aquest cas som molts els que pensem el mateix. O sigui, encara que el Sr. Cases hagi dit que el problema no és el de saber si el Síndic ha interpretat bé o malament el Reglament, jo crec que el problema justament el tenim aquí. Nosaltres som respectuosos de la reglamentació, perquè tinc entès que un principi de democràcia és el respecte a les normes que ens hem fixat. Perquè si nosaltres ens fixem unes normes i després no les respectem, quina democràcia és aquesta? Si, per raons d'oportunitat, en qualsevol moment, perquè ens interessa, canviem la norma o no la interpretem o en fem el que volem, jo crec que justament la seguretat està en què ens fixem unes normes i aquestes normes les hem de respectar. O sigui que, per a nosaltres, els principis són ben clars: les majories, d'acord, però les majories per les vies reglamentàries pertinents. Ja sabem que tenim un Reglament que, en molts casos, té algunes llacunes, però, s'ha de saber respectar, és el nostre Reglament.”

El M.I. Sr. Síndic General diu que té la sensació que això s'està convertint en el que no volia que es convertís, que és en un debat, i prega que les constàncies en acta siguin clares, precises i concretes.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que, tal i com havia manifestat anteriorment, després de la demanda que ha fet el M.I. Sr. Síndic General de procedir a la votació de la qüestió de confiança sobre la persona del M.I. Sr. Síndic General, i com que suposa que la manifestació que ha fet ha estat escarida, perquè el M.I. Sr. Síndic General no l'ha deixat allargar sobre aquest tema, vol que quedi reflectida la seva posició, en els termes següents:

“Abans de procedir a la votació, i en ús del meu dret, en tant que Parlamentari elegit, he volgut fer-vos remarcar, que no era normal, ni admissible, que posés una qüestió de confiança sense permetre a la Cambra de debatre el seu contingut. Reitero ara, que qualsevol votació de confiança, ha d'anar precedida de la intervenció d'un Conseller General que la sol·liciti. Retirar la paraula a un Parlamentari i amenaçar de suspendre la sessió és frustrar als elegits del seu dret més evident i atemptar la democràcia parlamentària. La llibertat d'expressió i, en especial, el dret dels parlamentaris a debatre, forma part dels drets de la persona, que aquesta Cambra ha aprovat per unanimitat.”

El M.I. Sr. Francesc Grau demana que consti en acta el següent:

“Replicant una mica l’informe que acaba de fer el Sr. Espot, voldria lamentar la quantitat de barbaritats que s’han arribat a dir dins d’aquest informe. Crec que hi han qüestions que van més dirigides a la persona que a la institució. Entenc que hi han una sèrie de contradiccions importants, hi han una sèrie d’omissions, hi han confusions, no distingeix entre la figura del Síndic i l’òrgan, és a dir, hi ha una barreja i un confusionisme total i absolut, que en lloc d’aclarir les coses l’únic que fa es enterbolir-les. En definitiva, el podríem anomenar allò que se’n diu fer un vestit a mida. Dit això, no voldria dir res més i potser en una altra ocasió tenir ocasió de parlar una mica més en detall sobre el mateix.”

El M.I. Sr. Síndic General demana que no es faci intervencions per al·lusions, ja que considera que no hi ha lloc a fer-les en tractar-se de constàncies en acta.

El M.I. Sr. Miquel Aleix manifesta que els quatre Consellers d’Escaldes s’adhereixen plenament a la constància en acta que ha fet el M.I. Sr. Jordi Farràs.

El M.I. Sr. Joan Naudi diu que en nom propi i en nom del M.I. Sr. Joan Martínez, s’adhereixen a la constància en acta del M.I. Sr. Jordi Farràs.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes diu que en nom seu i en nom dels altres tres Consellers d’Andorra la Vella, s’adhereixen totalment a la constància en acta del M.I. Sr. Jordi Farràs.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que està d’acord amb el M.I. Sr. Síndic General, en què les constàncies en acta són unes i quan s’han acabat ja està i no s’ha de replicar per al·lusions.

El M.I. Sr. Xavier Espot manifesta que està d’acord en què només es faci constàncies en acta, però considera que el que acaba de fer el M.I. Sr. Francesc Grau no és una constància en acta, sinó que acaba d’opinar sobre un tema determinat i creu que si aquest té dret a opinar, ell té dret a replicar-li en el si d’aquesta Cambra i en aquest moment. Afegeix que està d’acord a sotmetre’s a les normes que el M.I. Sr. Síndic General digui, però que siguin iguals per a tots.

El M.I. Sr. Síndic General respon al M.I. Sr. Xavier Espot que si s’ha sentit al·ludit per la constància del M.I. Sr. Francesc Grau, el que pot fer es contestar amb una altra constància en acta.

El M.I. Sr. Xavier Espot demana que consti en acta el següent:

“No estic d’acord amb el que ha dit i ha expressat el Sr. Grau. Estic d’acord en què ell cregui que són barbaritats, jo crec que són argumentacions jurídiques i vull que quedi ben clar que en tot el que s’ha dit en aquella moció, en cap cas i en cap moment, es fa referència a la persona del Sr. Síndic. Nosaltres respectem aquesta institució, nosaltres solament hem volgut argumentar jurídicament una postura que crec que no és l’escaient quan a dret.”

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila diu que tant el M.I. Sr. Antoni Casal com ell mateix s’adhereixen a la constància en acta del M.I. Sr. Jordi Farràs.

El M.I. Sr. Miquel Aleix pregunta, perquè d’aquesta pregunta se’n succeeixen totes les conseqüències després del debat que s’ha produït o de les constàncies en acta que s’han produït aquí, com queda la temàtica de Presidències i Secretaries de Comissions legislatives. Demana si és que es fa per via reglamentària, com la seva proposta, o es considera que la interpretació del M.I. Sr. Síndic General és vàlida pel vot del Consell.

El M.I. Sr. Síndic General respon: “Si no ho interpreto malament, i si ho interpreto malament que el M.I. Consell General em corregeixi, crec que el Síndic ha sotmès, amb el vot de confiança, la interpretació que ha fet del Reglament, ha obtingut la confiança majoritària d'aquesta cambra i per a mi és cosa jutjada”.

El M.I. Sr. Miquel Aleix respon: “Permeti'm dir que em guardo tota la llibertat de poder recórrer el fet que Vostè no ha complert el Reglament del Consell General”.

El M.I. Sr. Síndic General considera que hi té tot el dret.

Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Pressupost General per a 1991.

El M.I. Sr. Cap de Govern efectua la manifestació següent:

“El Govern ha demanat la paraula perquè, en una interpretació de l'article 67 entenem que el debat al si del Consell General de la Llei Pressupostària es pot iniciar, i en aquest cas per això ho demanem amb una breu declaració inicial del Govern, que és qui ha tingut la iniciativa d'aquest Projecte de Llei i ens sembla procedent, si Vostra Senyoria comparteix aquest criteri, de fer aquesta declaració, que repeteixo serà breu, abans que es llegeixin els informes de les Comissions i, especialment, de la de Finances. Aquesta declaració diu així:

Tal i com es reflecteix en la Memòria Explicativa, del Projecte de Pressupost per al 1991, l'economia andorrana havia experimentat un creixement considerable l'any 1990.

Les importacions havien augmentat en un 14% mentre que les recaptacions de l'impost consum progressaven en un 19%.

Tanmateix existien ja signes que indicaven una inflexió en l'evolució econòmica. Així, en el sector de la construcció, les autoritzacions de metres quadrats construïbles van disminuir l'any 1990 en un 19,7%.

D'altra banda, l'evolució de les importacions, els primers quatre mesos d'enguany ha indicat també una sensible disminució del creixement dels imports bruts de les importacions que només augmenten en un 7% en relació al mateix període del 1990.

Aquesta darrera indicació, de la qual, òbviament, no disposàvem en redactar la Memòria Explicativa del Projecte de Pressupost, ens porta a la conclusió que les noves fonts d'ingressos que figuren al Projecte de Pressupost per al 1991 eren i són ajustades a les necessitats de finançament de l'Administració General.

Els quatre objectius de la política pressupostària del Govern, que queden exposats a la pàgina 6 de la Memòria Explicativa són:

- 1.- Una volta clarificat l'abast del dèficit pressupostari heretat, procedir a la seva progressiva reducció, per evitar un excessiu creixement de les càrregues financeres. Trencar la perillosa espiral del dèficit i invertir-ne la tendència.
- 2.- Endegar el projecte de construcció de vivendes que permetin als joves andorrans accedir a la propietat de la seva residència i, alhora, tirar endavant els projectes de construcció de nous edificis escolars.

3.- Augmentar els ingressos públics. Els ingressos previstos, en concepte de taxes i altres ingressos, s'eleven a 1.980,5 milions de pessetes el que representa un increment de quasi 1.200 milions sobre els ingressos pressupostats per aquest concepte l'any 1990. La raó principal d'aquest salt en la recaptació per taxes està en la implantació de la Taxa sobre el Registre d'Activitats Comercials, Mercantils i de Serveis, per la que es preveuen uns ingressos de 1.200 milions de pessetes. Cal assenyalar que dues terceres parts d'aquests ingressos procediran de les Activitats Financeres, ja que les limitacions a les que estan sotmeses les autoritzacions per operar noves societats en aquest àmbit d'activitat justifiquen les majors taxes que han de pagar les entitats autoritzades. Alhora l'establiment d'un cànon sobre energia elèctrica i sobre els serveis telefònics permet uns ingressos extraordinaris que el Govern vol destinar a bastir els nous edificis de les escoles andorranes.

4.- Definir i coordinar millor les Administracions públiques general i local per arribar a una millor eficiència en la gestió dels recursos públics, sense qüestionar les competències dels Comuns en els seus àmbits d'activitat. El Govern ha traduït dins el projecte de Pressupost 1991 aquest darrer objectiu mitjançant la cessió a les Corporacions Locals de la gestió global de les activitats culturals, turístiques i esportives d'àmbit estrictament parroquial. Aquesta cessió comporta un correlatiu traspàs d'una dotació pressupostària adient que no solament recull les partides de subvencions que el Govern hauria inclòs en un pressupost preparat a la manera tradicional, sinó que és globalment augmentada en uns dos-cents milions de pessetes suplementàries. Mai fins a la data s'havia dut a terme un traspàs tan radical de competències -amb la correlativa dotació econòmica vers els Comuns.

En conseqüència, el Govern entén que el Pressupost presentat permet encarar amb responsabilitat la gestió de les finances públiques durant el present exercici, any de transició en l'adaptació de l'Estat Andorrà a la seva nova relació amb la Comunitat Econòmica Europea.”

Seguidament, el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'informe elaborat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. (aquest informe ha estat publicat per edicte de data 25 d'abril de 1991).

El M.I. Sr. Enric Pujal demana, en nom de la majoria d'aquesta Assemblea, que consti en acta el següent:

“En tractar la qüestió del Pressupost per a l'actual exercici 1991, hi ha una primera -i important- consideració a fer i aquesta no és altra que, com a resultat de l'aplicació de la legalitat vigent en el sistema d'actuació d'aquesta Cambra parlamentària, amb l'elecció de l'actual Sr. Síndic General, s'ha produït una nova majoria parlamentària que, per raons òbvies de caràcter polític, que no personalistes com s'ha volgut presentar de forma tergiversada, no té la seva confiança en l'actuació del Sr. Cap de Govern i, per tant, del seu equip col·legiat de l'Executiu. Aquesta manca de confiança s'ha traduït en les fonamentades i reiterades peticions, en aplicació dels principis democràtics, de la dimissió del Sr. Cap de Govern que, fins ara i pel moment, ha desatès aquesta justa exigència del grup majoritari d'aquesta Assemblea.

Com a conseqüència d'aquestes peticions de dimissió, produïdes i derivades de la manca de confiança, és lògic que ara el grup majoritari del Consell General presenti una esmena a la totalitat i no aprovi el Projecte de Llei del pressupost per a 1991

presentat pel Govern, amb la no aprovació de tots els pressupostos que l'integren, d'acord amb el contingut de l'article primer del projecte i l'àmbit del pressupost de l'Estat.

Aquesta situació ve provocada directament per la conducta del Sr. Cap de Govern de no acceptar democràticament que no gaudeix de la confiança de la majoria d'aquesta Cambra i aquesta obstinada actitud situa al país en una disjuntiva difícil i preocupant, en no poder disposar de l'estri fonamental d'actuació com és el pressupost. Per tant, el Sr. Cap de Govern és i serà l'únic i absolut responsable d'aquesta situació, que, per si mateixa, ja és un fonament per a no aprovar el projecte presentat. No obstant, hi han detalls prou significatius que s'haguessin analitzat més profundament de no existir la qüestió de confiança, però que, per a la seva deguda constància, els tractarem, encara que només sigui a nivell d'enumeració.

Seria del tot irresponsable aprovar un pressupost amb un dèficit de 2.807 milions de pessetes, just després que el Govern hagi presentat una petició de crèdit extraordinari de 4.731 milions de pessetes. Proposar un projecte de pressupost d'aquesta índole, és enganyar a la població andorrana, induint a fer creure que les finances públiques estant millorant quan això no és cert.

L'any anterior, aquest M.I. Consell General va aprovar per majoria un pressupost que preveia un dèficit de 8.897 milions de pessetes, que s'ha vist reduït a 6.615 milions, degut a l'anul·lació de partides no executades d'un valor de 2.281 milions de pessetes. Per tant, aquest 1991, si s'aprovés el projecte presentat pel Govern, al dèficit pressupostari caldrà addicionar-li els 4.731 milions de pessetes demanats pel Govern, sota la forma de llei de crèdit extraordinari, el que faria que per a aquest 1991 s'hagués de preveure un dèficit total de 7.539 milions de pessetes, és a dir, 924 milions més que l'any anterior.

Hi han, però, més elements que també desenvolupen un paper important en la decisió de rebuig del projecte de pressupost i és que, aquest projecte no respon ni a les necessitats actuals ni als plantejaments de futur que requereix una programació ben estructurada, ben ordenada i ben planificada per solucionar diverses qüestions urgents que actualment requereixen una atenció absoluta i amb el plantejament dels aspectes de progrés i adaptació que requereix l'expectativa de futur immediat que es presenta. En aquest sentit i com a exemples clars, cal considerar que en el capítol de Serveis Públics s'han rebaixat de cinc mil milions de pessetes les assignacions destinades a les obres d'infraestructura; només cal examinar la lamentable situació actual de les carreteres generals d'Andorra per comprendre que aquesta manca d'atenció a aquesta essencial partida ja fa, per si sola, que el projecte de pressupost presentat pel Sr. Cap de Govern no es pugui aprovar.

Però és que en la secció d'Agricultura hi ha una proposta inferior a la del pressupost de l'any passat, quan aquest és també un capítol que requereix un esforç, tant per l'atenció necessària que mereix aquest sector com per la imatge que de la natura es transmet al visitant com per l'impacte ecològic que requereix tota l'atenció. És intolerable que l'Agricultura vegi rebaixada la seva assignació, segons el projecte del Govern, oblidant que s'ha de subvencionar seriosament a la ramaderia amb la coordinació necessària per tenir cura de la natura i el paisatge i al mateix temps els ramaders puguin viure dignament. Tampoc és admissible, per exemple, que, en Sanitat, es pretengui

traspasar els Centres de Salut als Comuns quan és un aspecte que ha de dependre directament del SAAS (Servei Andorrà d'Atenció Sanitària).

Cal també examinar el funcionament i almar-se davant la passivitat del Govern que, malgrat proposar unes retallades a Serveis Públics i Agricultura, sectors tan importants com necessaris, accepta i promou que el funcionament es dispari d'una manera enorme, sense cap control, sense cap programa, sense preveure fins on arribarà; el Govern s'auto-complau en una situació que es pot allargar fins a l'infinit amb perjudici greu per a totes les inversions que el país precisa. Aquest és un capítol que també mereix la total reprovació perquè no hi han indicis que el Govern agiliti i posi en pràctica un sistema de contenció de la despesa de funcionament, sinó que, tot el contrari, l'agreuja de forma alarmant.

El Govern no ha frenat la despesa pública pel que respecta al funcionament; el que a l'any 1990 va costar 11.083 milions de pessetes, aquest any, sense comptar els mil milions de pessetes que costaria l'INAF en cas que es posés en marxa, costaria 13.081 milions de pessetes, és a dir, pràcticament dos mil milions de pessetes més, exactament un 18,04418% més.

Hem de recordar també, la carta presentada pels Hbles. Srs. Cònsols queixant-se del fet que el Govern pretén aplicar unes fonts de recaptació que, en definitiva i en el fons, signifiquen una duplictat tributària, aplicant unes taxes que ja actualment estan percebent els Hbles. Comuns. Això és greu, doncs significa que el subjecte de la imposició es veurà afectat per una doble pressió fiscal i, per altra banda, quan encara no s'ha determinat clarament la delimitació de competències amb els Hbles. Comuns es pretén accedir directament i per la política dels fets consumats a aspectes que, almenys en la pràctica, fins ara han estat exercint directament els Hbles. Comuns.

Això pel que afecta els Comuns en la seva globalitat, sense entrar en detalls sectoristes, d'omissió i arbitraris, en una repartició gens equitativa, com és el fet que l'Hble. Comú d'Encamp vegi com només se li destina un petit i reduït 4% del total de les assignacions previstes per a les Corporacions Locals, quan aquesta distribució ha d'efectuar-se d'acord amb les necessitats de cada Parròquia i en consonància amb el programa d'inversions que precisen. Cal programar unes transferències als Hbles. Comuns perquè aquests tinguin les eines necessàries, i això el projecte presentat pel Govern no solament no ho fa sinó que tendeix de forma clara a la desintegració de la federació de parròquies per arribar a un Estat totalment centralista. La majoria dels cabdals públics van destinats a Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, fins arribar al greuge comparatiu de la Parròquia d'Encamp ja esmentat.

La creació d'un cànon sobre electricitat i telèfons i la creació d'una taxa sobre activitats comercials, mercantils i de serveis, a més de no significar cap solució pràctica i d'importància a la qüestió dels ingressos en els cabdals públics, té dos inconvenients greus, entre altres de menys valoració. Aquests inconvenients són, per una part, el de gravar de forma directa els sectors d'economia més febles, en el sentit que es graven uns serveis molt necessaris - com la llum, que moltes vegades serveix àdhuc per a la calefacció- i molt útils com el telèfon. D'aquesta manera, les economies més fortes, podrien fer front a una puja d'aquesta despesa sense gaire esforç, mentre que les economies més moderades o dèbils haurien de fer un esforç molt més important. Així no hi ha un respecte al principi bàsic que la tributació s'ha d'efectuar segons les

possibilitats de cadascú i, evidentment, la demagògica política social del Govern queda al descobert, quan es veu que vol aplicar uns conceptes que clarament afavoreixen les classes més beneficiades en perjudici de les més necessitades.

La taxa sobre el registre d'activitats comercials, mercantils i de serveis, mereix un estudi més aprofundit abans de posar en pràctica el sistema que proposa aquesta modalitat, doncs pot passar que d'aquesta taxa a un impost directe hi hagi només un pas, i això, com és lògic, s'ha d'evitar de totes maneres. Aquest principi imposable mereix també que s'analitzin les seves conseqüències futures més que no pas la seva incidència actual en els fons públics, i, a més, no es pot oblidar que una taxa uniforme pot provocar també situacions de diferència imposable davant la llei doncs no és possible que tinguin una mateixa taxa activitats comercials radicades en sectors distints i que no tenen una mateixa incidència en la recepció de públic, per exemple.

A més del que queda exposat, qualsevol modificació en el sistema imposable de taxes indirectes per a la recaptació d'ingressos públics, ha d'estar presentada en un marc genèric, amb més imaginació, és a dir, hi ha d'haver, en primer lloc, una aprovació de les noves fonts d'ingressos en una visió de conjunt, per conèixer l'abast i la transcendència que poden permetre noves possibilitats. El Govern s'ha limitat a fer allò que és més senzill, sense preocupar-se de les seves incidències que, com hem vist, són importants i preocupants. Cal un esforç més global per comprendre quina pot ésser la línia actuació futura en l'aspecte dels ingressos públics i tenir a l'abast una eina que sigui eficient, que sigui pràctica i, sobretot, que sigui justa en el respecte bàsic dels principis impossibles, afectant el menys possible a les economies més necessitades i, ben entès, sense entrar mai en la imposició directa. Hi han molts principis impossibles d'aplicació en el nostre país que permeten mantenir una situació similar a l'actual sense entrar en gravàmens directes i familiars com ho pretén en l'actualitat el Govern amb la taxa sobre el telèfon i l'electricitat, i sense entrar en una indiscriminada imposició comercial sense considerar elements d'afectació menys directa.

Finalment, cal considerar les esmenes que han estat formulades. Tres Comissions, han presentat, per majoria, esmenes a la totalitat, i altres Comissions han presentat nombroses esmenes, el que significa, en definitiva, un desacord global a la filosofia pressupostària general del Govern.

Per tot el que queda dit i precisat, ens veiem en l'obligació de no aprovar el projecte de pressupost presentat pel Govern, amb el ben entès que s'aplicaran aquelles mesures que siguin necessàries per no paraitzar la despesa pública en tot allò que sigui precís de cara al desenvolupament i progrés nacional i parroquial, de manera que la tossuda actuació del Sr. Cap de Govern i dels membres del seu Executiu en no acceptar els principis democràtics no signifiquin un fre a les expectatives de futur del nostre país. S'aplicaran, amb energia i decisió, aquells medis i possibilitats que estiguin a l'abast d'aquesta Assemblea per tal que aquesta provocació del Govern no tingui els resultats negatius que els seus membres n'esperen i que, de forma demagògica, volen traspasar la responsabilitat a aquesta Assemblea, que, en els procediments reglamentaris oportuns, farà tot el que sigui necessari per a l'evolució constant, pragmàtica i eficaç del país.

La no aprovació del projecte de pressupost presentat, equival a un vot de censura, Sr. Cap de Govern. Per aquest motiu, una vegada més, i en aplicació dels principis democràtics, demanem que presenti la seva dimissió de forma immediata.

Aquesta constància en acta l'he feta en nom dels Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat, Joan Obiols i, naturalment, jo mateix.”

A continuació el M.I. Sr. Enric Pujal formula, en nom dels MM.II.SS. Consellers Generals que acaba de citar, una proposta d'acord que diu:

“Esmenar en la seva totalitat el Projecte de Llei del Pressupost per al 1991 presentat pel Govern amb la no aprovació de tots els pressupostos que l'integren d'acord amb el contingut de l'article primer del projecte i l'àmbit de Pressupost de l'Estat.”

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que, per un problema de procediment, ja que avui s'està debatent l'aprovació del pressupost nacional, que és un tema prioritari, important, en el qual el país està esperant una resposta, demana al M.I. Sr. Síndic General que es faci la discussió del pressupost d'acord amb el procediment que està establert per la Llei General de les Finances Públiques i, posteriorment, està disposat a entrar a debatre tots els plantejaments polítics que fa la majoria parlamentària sobre aquest tema del debat pressupostari.

El M.I. Sr. Cap de Govern diu que, malgrat que no estigui en l'ordre del dia, el M.I. Sr. Enric Pujal ha formulat una pregunta política, una demanda al Cap de Govern, i que li contestarà dient que és negativa totalment i que el Govern i el Cap de Govern no pensen presentar la dimissió. Afegeix que, quan a l'aspecte tècnic, s'hauria d'examinar xifra per xifra, però li n'han aparegut algunes que no responen, creu, a la realitat, i el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria farà unes primeres observacions.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria manifesta que de la llarga intervenció del M.I. Sr. Enric Pujal se'n dedueix, en primer lloc, una sensació d'angoixa, d'angúnia, de veure com es pot tractar amb tanta lleugeresa i amb tant desconeixement les finances públiques del país i, si això vol representar un programa alternatiu, preocupa. Creu que hi ha dos temes que denoten el que acaba d'afirmar, en primer lloc, la referència a l'INAF, doncs és absolutament increïble que un membre de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE pugui tenir una confusió tan enorme en considerar com a despeses de funcionament la dotació pressupostària fixada per Llei, votada per aquesta Cambra Parlamentària l'any 89, per endegar el funcionament de l'INAF, que és una dotació de capital, i no té res a veure amb despeses de funcionament, que injustament, demagògicament pretén imputar al Govern. Diu que a continuació fa una referència a la distribució per Parròquies que també considera que és demagògica. Afegeix que el M.I. Sr. Enric Pujal ha citat tres Parròquies, i que li donarà unes xifres globals, perquè no es pot tractar el Pressupost d'Inversió d'Obra Pública que figura al projecte per al 91, menystenint i oblidant el que ha estat la distribució dels ingressos nacionals vers les Parròquies en obres d'inversió, durant els darrers anys. Explica que entre l'any 1978 i l'any 1990, la Parròquia d'Encamp ha rebut del Pressupost de l'Estat, fins a 31 de desembre del 90, exclòs aquí el crèdit extraordinari, 1.445 milions de pessetes i que en el mateix període, 1978-1990, la Parròquia d'Escaldes-Engordany, va rebre 947 milions de pessetes. Diu que finalment es fa una llarga descripció crítica de les mesures urgents de caràcter fiscal que figuraven al Projecte de Pressupost i que lamenta que aquesta descripció crítica no es conclogui amb una demostració d'aquesta falta d'imaginació que el

Govern ha de reconèixer tenir, i que els Consellers Generals en ús de les seves atribucions essencials, no els donin una nova injecció d'imaginació i els sotmetin les taxes miraculoses, que sense ser directes, permetin resoldre el dèficit pressupostari. Per acabar diu que es parla d'una esmena a la totalitat, i que en té els seus dubtes, a la vista de la Llei General de les Finances Públiques, article 16, que és la que regeix el debat del pressupost per expressa indicació del Reglament del Consell General, quan parla dels procediments legislatius especials i per tant diu que no segueix el procediment legislatiu ordinari, de què es pugui formular una esmena a la totalitat del Projecte de Pressupost, i que en tot cas, si aquesta esmena a la totalitat es podés fer, s'havia de fer en el moment procedimental escaient que era en tràmit de redacció d'esmenes per les Comissions legislatives o per Consellers individuals. Afegeix que, en tot cas, eminents coneixedors del Reglament deuran d'argumentar el contrari.

El M.I. Sr. Enric Pujal diu que d'angoixat i anguniós no n'està gens i que ha dit veritablement el que pensava. Quan a la subvenció d'Encamp diu que es referia naturalment a 90 i 91, sobretot al Pressupost 91. Explica que es va rebre una carta que encara no s'ha llegit en aquesta Assemblea, que suposa que en un futur pròxim es farà, del Comú d'Encamp i dels Consellers d'Encamp, dient que se'ls havia omès del Projecte de Pressupost Nacional, amb aquest 4%, i que la seva il·lusió era que avui el M.I. Sr. Cap de Govern presentés la seva dimissió de la manera que li han dit i que, si això hagués estat així, haguessin pogut presentar un pressupost paral·lel. Afegeix que, si el M.I. Sr. Cap de Govern dimitís democràticament, tal com li han dit varies vegades, perquè no gaudeix de la majoria d'aquesta Cambra, ells presentarien el seu pressupost i així estaria totalment clar, però el que no poden fer és presentar un pressupost perquè probablement el M.I. Sr. Cap de Govern, ràpidament el faria seu i l'executaria.

El M.I. Sr. Cap de Govern diu que comprèn que al M.I. Sr. Enric Pujal li faria il·lusió que el Cap de Govern dimitís, però li demanaria que no insistís perquè el que ha dit abans es mantindrà, i que lamenta molt que no pugui tenir aquesta il·lusió.

El M.I. Sr. Ramon Canut demana al M.I. Sr. Síndic General que, en aplicació de l'article 16 de la Llei General de Finances -que diu que el Consell General es pronunciarà en primera lectura des de la recepció de l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, cosa que ja s'ha fet, però en el seu apartat dos diu que el Consell General no pot introduir al Projecte de Pressupost esmenes que suposin un increment de despeses o una disminució d'ingressos si no són acceptades pel Govern, sense perjudici de necessitar, com diu l'apartat quatre del mateix article, d'una aprovació global del pressupost, l'aprovació concreta pel Consell General, es farà a nivell de concepte, per a les despeses corrents, i a nivell d'article pressupostari, per a les despeses d'inversió-, que s'entres a debatre el Pressupost en el si del Consell General tal i com marca la Llei General de les Finances Públiques i tal com sempre s'ha vingut fent.

El M.I. Sr. Josep Cases considera que hi ha una llacuna en la interpretació del M.I. Sr. Ramon Canut, doncs el pressupost s'ha debatut sempre perquè el Govern que el presentava tenia sempre la majoria i precisa que en aquest cas no es nega pas a debatre el pressupost, però la situació és diferent. Diu que vol fer només uns comentaris breus a l'informe de la Memòria de despeses que presenta el Govern, per tenir una idea de cap on va aquest pressupost. Comenta que a l'apartat B) diu: els Serveis dependents del Cap de Govern augmentaran un 45,9%; a l'apartat C): la Conselleria de Finances, Comerç i Indústria experimentarà un increment d'un 88,7%; Educació i Cultura -aquí sí que s'ha de fer honor a la veritat, o al Conseller- només un 10%; a la Conselleria de Serveis Públics, l'increment del Pressupost

és d'un 45,8%; les despeses relatives a la Conselleria d'Agricultura, ofereixen una disminució del 3,9%, i aquí no sap si felicitar al Conseller per la disminució o pensar que l'agricultura ha quedat totalment marginada d'aquest Pressupost Nacional; a l'apartat G), Treball i Benestar Social, l'increment és d'un 48%, que prové dels departaments d'Higiene Ambiental i Alimentari -un 65% d'augment-, Treball -un 132%- i la creació d'un departament de la Secretaria General Tècnica de Sanitat -que costaria 692 milions de pessetes, compensat per una disminució d'un 10,8% en els Serveis Generals i un 88% en el Departament de Planificació de la Salut-; i, a Turisme i Esports, l'increment és d'un 40%. Pensa que amb aquestes xifres n'hi ha suficient per no aprovar el Pressupost a nivell de contingut polític del mateix i que, a més, hi ha un altre problema, que és que el Govern no gaudeix de la confiança del Consell General. Afegeix que un Consell General que no ha dipositat la confiança en el Govern no pot permetre que aquest Govern executi cap pressupost i que, entrant en consideracions d'ordre polític, no fa pas gaires dies, aquest pressupost, amb les esmenes que es podien aportar-hi, es podia haver aprovat si el M.I. Sr. Cap de Govern hagués acceptat una proposta de pacte nacional de legislatura, que des d'aquest mateix escó, ell mateix va fer al Govern, però que després dels últims esdeveniments i de la negació per part del Govern d'acceptar una proposta de pacte nacional de set Parròquies, per la seva part està clar que no poden en cap moment donar un instrument a un Govern que no mereix la seva confiança.

El M.I. Sr. Cap de Govern respon al M.I. Sr. Josep Cases que no s'han de barrejar les coses, que una cosa és la política i l'oferta que van fer, i que també hi han d'altres circumstàncies i d'altres diàlegs que penso que no és el moment, ni és jurídicament vàlid de fer ara, sinó que hi haurà temps ben aviat, per discutir-ho més aprofundidament. Creu que és trist que es vulgui barrejar en una situació, utilitzant una paraula que diu i retira, un xantatge polític per passar un Pressupost. Considera que no és ni ètic, ni oportú en aquest moments històrics que vivim.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que podria respondre al M.I. Sr. Josep Cases Conselleria per Conselleria, però començarà amb un exemple de la Conselleria de Finances, i es podria fer amb les altres. Demana que s'examini la pàgina 24 de la Memòria, Conselleria de Finances, i diu que el M.I. Sr. Josep Cases ha dit que Finances augmentava en les despeses, però no ho ha aclarit, i aquesta és la clau de la demagògia que fa dies que s'està escoltant, doncs es pot interpretar que augmenten les despeses de funcionament i això no és així, perquè la disminució total de la despesa corrent a la Conselleria de Finances, Comerç i Indústria és de 56,4 milions de pessetes, figura a la pàgina 24 de la Memòria, i hi ha un decrement d'un 8,9% en aquestes despeses entre el 90 i el 91, els Serveis Generals disminueixen en 1,2 milions. Diu que hi ha una variació a la baixa de les despeses de funcionament, i això és el que volia que constés i que quedés clar.

El M.I. Sr. Síndic General demana que es vulgui centrar el debat i deixar de banda les consideracions polítiques i es passi a les consideracions econòmiques que són les del pressupost.

El M.I. Sr. Josep Cases explica que aquest informe li ha tramès la Conselleria de Finances i que en ell llegeix que els Serveis dependents del Cap de Govern, augmenten un 45,9%, Conselleria de Finances, increment 88,7%, també diu que l'increment imputable a la intervenció general prové del cost derivat de la posta en marxa de l'INAF, però incrementa un 88,7%, i que en resum, de sis Conselleries n'hi ha quatre amb un increment considerable i dos que no, segons xifres que ha lliurat el Govern. S'adreça al M.I. Sr. Cap de Govern tot dient-li que en aquests moments no fa demagògia ni fa política, però pensa que el pressupost és una eina

política per al Govern, i com a tal eina política, la majoria actual no li pot donar perquè no li té la confiança.

El M.I. Sr. Cap de Govern creu que s'hauria d'aclarir si es discuteix o no es discuteix el pressupost, doncs considera que és totalment improcedent, totalment demagògic, discutir partides que interessin i deixar les que no interessin. Diu que s'ha parlat d'augment de Conselleries, de disminucions, però no s'enfoca el problema de fons, que és veure què representen aquests augments, perquè són, on van i què beneficien, i demana al Consell General que prengui la decisió, o bé de rebutjar el Pressupost o bé d'entrar a discutir partida per partida amb totes les seves conseqüències.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria s'adreça al M.I. Sr. Josep Cases dient-li que, en relació amb la Conselleria de Finances, Comerç i Indústria, li ha parlat de despeses de funcionament i el M.I. Sr. Josep Cases parla de l'evolució global de la despesa de la Conselleria i es remet a la contesta que ha fet al M.I. Sr. Enric Pujal. Explica que aquest augment ve de la posta en marxa de l'INAF, que és una dotació econòmica, que està imputada a aquesta Conselleria, però ja s'explica que és una dotació econòmica. Demana que si aquesta nova majoria considera que l'INAF és un projecte que no ha de funcionar, que els ho diguin, perquè així parlaran més clar tots.

El M.I. Sr. Josep Cases replica al M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria que ell en cap moment ha dit que no volia l'INAF, i afegeix que pensa que la feina del Govern, la que s'havia d'haver fet, era, per exemple, la d'aconseguir, parlant de l'INAF, els fons de la CASS, que encara està pendent.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell explica que la majoria no ha d'entrar en el debat de les partides del pressupost una per una, per la senzilla raó que aquesta majoria ha retirat la confiança al M.I. Sr. Cap de Govern, i per tant és impossible de procedir a parlar directament de cada una de les partides. Seguidament demana que consti en acta el següent:

“La hisenda pública denomina pressupost al pla econòmic d'un grup polític, aquest constitueix des del seu naixement, una decisió política adoptada pel M.I. Govern.

Preparar el Pressupost és com diu Duverger, traçar el programa d'actuació governamental per un any i aprovar el pressupost és fer executiu aquest programa.

Com moltes altres definicions doctrinals que s'han efectuat sobre el “concepte” de pressupost, una d'elles diu que el Pressupost és aquell acte legislatiu, mitjançant el qual s'autoritza el muntant màxim de les despeses que el Govern pot realitzar durant un període de temps determinat per a aquelles atencions que detalladament s'hi especifiquin, i on es preveuen els ingressos necessaris per cobrir-les.

Les normes que es contenen dins el Pressupost disciplinen no solament l'activitat organitzativa de l'Administració, sinó també les relacions jurídiques entre l'Administració i altres subjectes de dret.

És evident, perquè sinó d'altra forma seria del tot inversemblant, que aquest Pressupost ha estat presentat per un Govern, que no gaudeix de la confiança d'aquesta Cambra; en conseqüència, aquest no es pot aprovar.

És pel motiu anteriorment mencionat, que davant el Projecte de Llei del Pressupost per a 1991, s'hi presenta una esmena a la totalitat.”

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que vol parlar de la Conselleria d'Educació i Cultura, que com ha reconegut el M.I. Sr. Josep Cases ha pujat aquest any només d'un 10%, i presentava un pressupost molt estudiat i molt realista. Explica que esmenar a la totalitat el Pressupost General, crearà greus problemes de funcionament i greus problemes a nivell d'inversió per a aquesta Conselleria, que consideren que és una de les Conselleries més importants a nivell de pressupost. Vist que no es vol entrar a discutir el detall demana que consti en acta el següent:

“És conegut de tothom que a través del vot del pressupost es reflecteix la voluntat política d'un Govern i d'un Parlament. Voluntat que expressa una línia política preestablerta en aquest cas pel Discurs Programa del Cap de Govern, al que va donar suport en el seu moment la Majoria d'aquesta Cambra.

No cal recordar que moltes de VV.MM.II. Sries. -que formaven part aleshores de l'antiga Majoria- vàreu votar per aquest programa. Programa que avui rebutgeu esmenant en la seva totalitat el pressupost de la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut. Els remarcaré que aquesta Conselleria i la Minoria d'avui -llavors Majoria- no han variat una sola dècima de l'orientació marcada en el Discurs Programa. Veig molt difícil, doncs, per la vostra part, justificar aquest rebuig total. Sí que entenem els que estem aquí presents que aquesta esmena a la totalitat és per a Vostès l'única manera d'entorpir i paraitzar l'acció d'aquest Govern, que avui censureu, i al que abans van donar suport moltes de VV.MM.II. Sries., com ja he dit.

Aquesta maniobra política que Vostès entenen segurament com a molt hàbil, ens permet plantejar-nos una qüestió. On està l'interès nacional? On és l'interès d'Andorra?

Vull fer menció pel que fa a la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut, que actualment ens trobem amb un increment -no previst- del nombre d'alumnes escolaritzats, ens manquen locals i els que disposem i on s'imparteixen les classes es troben en precàries condicions i, fins i tot, amb moltes mancances a nivell de seguretat. Falta de material pedagògic i educatiu. Mestres i professors amb salaris inadequats. Tot això ha estat provocat per una manca de visió de futur, de previsió i programació de les últimes legislatures.

La qual cosa ens posa enfront d'un repte d'una importància primordial pel país. Repte que hem d'assolir en un mínim de temps, construint locals, formant professors i mestres, comprant el material educatiu i pedagògic necessari i procurant per tots els mitjans, enfortir l'Escola Andorrana, que al cap i a la fi, és un dels pilars fonamentals per preservar la nostra identitat.

L'aprovació del pressupost que es presenta enguany per a la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut, ens donava els mitjans de solucionar un nombre important d'aquests problemes.

M.I. Senyories, penso que tots els aquí presents, o quasi tots, som pares de família, tots sabem quines són les nostres obligacions i les nostres responsabilitats vers els nostres fills i penso que tots volem per a ells el millor. La riquesa d'una Nació és la seva joventut, la capacitat de la seva matèria gris, ja que en ella reposa l'esdevenidor de tot el país. Molt llustres Senyors, per assolir les nostres lluites polítiques internes, per les nostres lluites pel poder, que res tenen a veure amb l'interès nacional, no podem sota cap concepte perjudicar el més mínim la nostra joventut en el que té de més sagrat.

És ben conegut de tots els que han estat mínimament relacionats amb l'educació, que un retard d'alguns mesos pot representar el fracàs escolar d'una generació, car sovint, un alumne que perd un any en la seva escolaritat, pot arribar a fracassar en els seus estudis. El retard que ja portem actualment és massa important com perquè ara VV.MM.II. Srs. en facin un peó del joc polític pel que fa el pressupost d'aquesta Conselleria.

Políticament, Senyors, es poden permetre bloquejar, pel joc de la simple majoria, el pressupost de qualsevol Conselleria, amb una política destructiva que té per única fita fer caure el Govern, però Senyors, abans de bloquejar el pressupost d'Educació, Cultura i Joventut, els demano que per un moment pensin en el que això representa per a l'esdevenidor del nostre país.

Penso, MM.II. Srs. que no han reflexionat el suficient, en les conseqüències que representa no votar el Pressupost d'aquesta Conselleria. En tot cas, serà sota la vostra única responsabilitat que recaurà aquesta decisió, i tard o d'hora n'haureu de donar comptes."

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que després procedirà també a fer una constància en acta, però pensa que abans d'acabar les constàncies en acta, valdria la pena entrar una mica al fons del debat del que és l'objectiu de l'ordre del dia d'avui, que era debatre el Pressupost General. Diu que com a Conseller General i com a President de la Comissió legislativa de Comerç i Indústria queda astorat pel fet que es pugui plantejar una esmena a la totalitat del pressupost, quan pel que fa referència a la Conselleria de Comerç i Indústria, cap dels membres que formen part d'aquesta Comissió legislativa va esmenar, sinó que va aprovar el pressupost en el si de la Comissió legislativa, com reflecteix l'informe de la mateixa, i que, pel que ha pogut veure als informes de totes les Comissions legislatives, hi ha Consellers que han esmenat a l'alça els projectes del Govern, com per exemple el M.I. Sr. Josep Mª Rossell, que acaba de fer una constància en acta, pel que fa a la Conselleria de Serveis Públics, que va esmenar a l'alça el Projecte de Pressupost de la Conselleria de Serveis Públics pel que fa referència a la Parròquia de la Massana amb 300 milions de pessetes, la Comissió legislativa li va acceptar les esmenes i avui proposa aquí una esmena a la totalitat. Diu que si a través d'aquest joc de no aprovar el pressupost, el que es vol fer és una política de desestabilització per fer caure el Govern, que n'assumeixin les responsabilitats els que la prenguin, perquè creu que el funcionament del país, la responsabilitat de cada Conseller no és paralitzar-lo sinó agilitar-lo.

El M.I. Sr. Francesc Grau demana que consti en acta el següent:

"Crec que el Sr. Robert Cassany té alguna confusió entre el que és un pressupost i el que és un programa polític, doncs crec que aquí no ha establert ben bé la diferència del que és una qüestió d'una altra. Al meu entendre, penso que amb la seva disposició i amb la seva constància en acta té una confusió en aquest aspecte, ja que un programa polític ben entès no té perquè reflectir-se amb el tema del pressupost; la prova n'és, com deia el Sr. Miquel Aleix, que a nivell de la Massana el Sr. Rossell va proposar unes esmenes per un import total de 300 milions de pessetes. Per altra banda, la missió aquesta que diu manifestar d'entorpir i censurar, jo no la comparteixo en absolut, Sr. Cassany; el que passa és que s'han d'adaptar, han d'acceptar les regles de la democràcia. A més a més, en aquest cas, i sense entrar en qüestions de fons, perquè no hi hem entrat sobre el tema del pressupost, si realment no s'aprova aquest pressupost, ja s'ha dit abans clarament que és perquè hi ha una qüestió de confiança política amb el Govern. Se li

ha demanat la dimissió en repetides ocasions i no la presenta; per tant, en no merèixer la confiança no podem donar-li l'eina essencial del seu funcionament, que és el pressupost. Per altra banda, parla de maniobres polítiques; jo no crec que hi hagi cap maniobra política, és clar al respecte, s'han exposat les coses molt clares i al damunt de taula. Després a Vostè, el que sí que li voldria recordar, és que hi han qüestions que la demagògia si que les domina en algun aspecte: recordo -fa algunes sessions de Consell—que Vostè va fer molta demagògia sobre el que fa referència als habitatges socials, i jo crec que, francament, totes les coses s'han d'explicar; avui, podem veure com la demagògia es trasllada sobre l'Escola Andorrana. Perdoni, però el fet que s'ampliï aquest Centre i es comenci a construir ara o es comenci a construir d'aquí uns mesos no crec que sigui un motiu suficient perquè el fracàs escolar d'aquest país sigui més alt o més baix. Crec que això és essencial, i que s'ha de denunciar, s'ha de dir que aquí no passa res, que si realment hi ha problemes amb l'Escola Andorrana, Sr. Cassany, no vindran pel fet que aquests centres es comencin ara o es comencin d'aquí a sis mesos. Crec que el problema, si hi és, serà realment més profund. I sóc absolutament respectuós amb el tema de l'Escola Andorrana i de l'ensenyament, perquè crec, ben entès, com ha dit Vostè mateix, que és una eina essencial i indispensable. Però no barrejem els termes pressupostaris amb altres qüestions d'ordre polític. L'últim apartat del que ha parlat, de fer caure el Govern, si, ben entès, se n'ha parlat repetides vegades, no ens hauríem pas de fer pesats sobre aquest aspecte i a més, voldria seguir aquí una mica l'estil que ha fet servir el Cap de Govern -i lamento que no estigui ara aquí en aquest moment- en les seves últimes constàncies i manifestacions de citar personatges famosos, i recordar una frase que es va dir al fòrum Romà que diu “fins quin moment haurà d'aguantar la nostra paciència”; només recordar això.”

El M.I. Sr. Robert Cassany respon que si el M.I. Sr. Francesc Grau considera que el tema dels habitatges socials, que ells tenen sempre al cor, és un tema demagògic, allà ell. Si el fet que es trobin avui sense locals 850 alumnes de l'Escola Espanyola i Andorrana perquè han de marxar de l'edifici de la Mercedes, i que s'hagin inscrit aquest any 90 alumnes més matriculats a Andorra i Escaldes, 26 més a Encamp, 20 més a la Massana i 20 més a Encamp, i que tots ells es poden trobar sense aules al començar la temporada, també considera que és pura demagògia, això també només és cosa pròpia d'ell. Afegeix que, ja que el M.I. Sr. Francesc Grau sempre diu que el M.I. Sr. Robert Cassany diu uns mots que no li agraden, ara li en dirà un altre, dit pel Sr. Andreotti, que va dir que tenir el poder cremava molt als polítics que el tenien, però que encara cremava més als que no el tenien, i que ells ho estan demostrant, doncs estan molt cremats.

El M.I. Sr. Francesc Grau replica l'última asseveració que acaba de fer el M.I. Sr. Robert Cassany dient que si estan cremats o no cremats, no voldria que això fos el reflex de l'ànima del M.I. Sr. Robert Cassany i que si realment aquest se sent frustrat, cremat i que ha perdut el poder i tota una sèrie de coses més, que no vulgui descarregar-ho sobre els demés una vegada més. Quan a la qüestió dels habitatges socials, diu que no es tracta que el tema dels habitatges socials sigui una qüestió demagògica, sinó que és un tema important i que mereix una reflexió profunda al respecte, però fins ara no s'ha explicat absolutament res de com anava i algun dia s'haurà d'explicar a l'opinió pública, s'haurà d'aprovar una llei, i no es pot fer demagògia sobre qüestions en les quals encara no s'ha arribat al fons. Quan a la qüestió dels infants que el M.I. Sr. Robert Cassany diu que quedaran sense locals, diu que ell no vol que això pugui ser un motiu perquè els infants es trobessin sense locals, però no sap si d'ara al mes de setembre hi haurà temps suficient per poder habilitar aules, i afegeix que vol ser molt

respectuós en aquest aspecte i prega al M.I. Sr. Robert Cassany, una vegada més, que no faci demagògia sobre certs aspectes, barrejant i confonen termes que queden molt macos de cara a la premsa i de cara a l'opinió pública, sinó que aclareixi les coses perquè la gent també estarà molt més ben informada.

El M.I. Sr. Xavier Espot pregunta al M.I. Sr. Francesc Grau quin programa educatiu vol portar a terme bloquejant un pressupost, ja que creu que sense les Finances Públiques no es pot dur a terme cap programa. Afegeix, com ja consta en acta en el si de la Comissió legislativa, que creu que no és demagògia deixar 568 alumnes de l'Escola Andorrana, que es preveu que entraran el proper setembre, sense un espai escolar adequat. Creu que això és una responsabilitat molt gran, que s'ha contret i que no es respecta. Afegeix que, ja que el M.I. Sr. Francesc Grau afirma que el problema de l'Escola Andorrana és molt més profund que els espais escolars, aquest tema li preocupa molt, doncs el Conseller General de la Massana que es troba a la Comissió legislativa mai ha fet esment d'aquests possibles problemes tant profunds de l'Escola Andorrana i, si problemes hi ha i tant profunds són, li agrairia que en fes part immediatament a la Comissió legislativa, per mirar de solucionar-los.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que voldria retornar a l'inici, quan ha demanat que el Consell General es plantegés el fet de debatre el pressupost tal com marca la llei, ja que entén que el Consell General en aquest sentit s'ha de definir, doncs o bé es fa com marca la Llei o no es fa com marca la llei. Diu que quan el M.I. Sr. Francesc Grau parla de regles de democràcia, la primera és el compliment de la llei i, si la llei no és bona, que proposi de canviar-la, però la que hi ha és la que s'ha d'aplicar. Demana al M.I. Sr. Síndic General que, amb aquesta pregunta, demani al Consell General de quina manera s'ha de debatre el Pressupost.

El M.I. Sr. Síndic General respon que, evidentment, el Pressupost s'ha de debatre d'acord amb la Llei General de les Finances Públiques, i que estava esperant que els MM.II. Srs. Consellers Generals acabessin els diferents torns d'intervenció per poder entrar de ple en el tema pressupostari, ja que no fa massa estona se l'ha acusat d'atemptar contra els drets humans al limitar la llibertat d'expressió de les persones.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que vol fer un aclariment sobre l'informe del Projecte de Pressupost per al 1991, tramés per la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç. Manifesta la gran sorpresa que li va representar rebre aquest informe, ja que com a membre de dita Comissió legislativa, no n'era coneixedor. Afegeix que, pel que es veu, després d'analitzar els Projectes de Pressupost corresponents a la Conselleria d'Indústria i Comerç i FEDA, el M.I. Sr. Miquel Aleix, com a President i el M.I. Sr. Antoni Casal, com a Secretari, van prendre la responsabilitat d'adoptar i trametre l'informe al M.I. Sr. Síndic General, sense l'aprovació de la Comissió legislativa. Diu al Sr. President i al Sr. Secretari de la Comissió legislativa, que les seves prerrogatives no els permeten això, i que demostren, una vegada més, una falta de respecte vers els Consellers Generals que integren la Comissió legislativa, abusant del seu càrrec, cosa que considera inadmissible, sobretot quan l'informe no reflecteix la realitat. Remarca que ell mai s'ha manifestat sobre l'aprovació o no d'aquest Projecte de Pressupost i dins de l'informe es diu que l'aproven. Quan a l'ORTA, diu que l'informe s'afirma que es va estudiar un document i que aquest document, com el M.I. Sr. Miquel Aleix recordarà, la Comissió legislativa no va voler entrar a discutir-lo perquè no era oficial.

El M.I. Sr. Miquel Aleix recorda al M.I. Sr. Josep Garrallà que per a la tramesa de l'informe de la Comissió legislativa, va quedar facultat el President, en aquest cas ell mateix, i el Sr. Secretari, per elaborar-lo i trametre'l, perquè en una carta, tramesa pel Sr. President de la

Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, s'havia demanat que la Comissió legislativa no alentís el procés. Afegeix que el seu informe no havia pogut estar fet abans perquè els membres de la minoria de la Comissió legislativa demanaven la Memòria del Projecte de Pressupost de l'ORTA i en aquest cas, com que s'havia de tornar a obrir els terminis de tramitació, es va tractar com un document annex, va quedar acordat que s'acceptava com un document annex i que, per aquesta vegada, es posés l'ORTA en marxa amb la proposició de la despesa d'inversió de la relació de despeses d'inversió de l'ORTA per a l'any 91, i que es modifiqués la partida que hi havia assignada a la creació de nous serveis de 400 milions del Cap de Govern, passant-la a inscriure-la a l'ORTA. Diu que aquest acord fou per unanimitat de la Comissió legislativa i el Sr. Secretari i ell mateix, van acordar actuar tal com els va facultar en aquell moment la Comissió legislativa, i va ser fet per agilitar el procés i per complir amb la carta que els havia tramés Sindicatura a demanda de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE.

El M.I. Sr. Jordi Mas, com a membre de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, ratifica el que acaba de dir el M.I. Sr. Josep Garrallà i precisa al M.I. Sr. Miquel Aleix que, en tant que President i el M.I. Sr. Antoni Casal com a Secretari, van quedar facultats per redactar l'informe de la Comissió legislativa en el seu àmbit d'acció, però no per enviar i aprovar el document abans d'haver estat presentat i llegit en el si de la Comissió legislativa. Explica que tradicionalment es fa l'informe, es llegeix a la Comissió legislativa, es sotmet a votació i a partir d'aquí s'informa a qui correspongui. Quan a la proposta que acaba de fer el M.I. Sr. Ramon Canut, referent a la legislació per analitzar o per debatre sobre el pressupost, diu que tradicionalment ha vist sempre en aquesta Cambra que l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. reflecteix, a part de les Comissions legislatives que venen després, un informe global del Projecte de Pressupost i que aquí, en aquest informe, es diu que s'ha acordat per majoria no desenvolupar cap informe global sobre el Projecte de Pressupost per al 1991 i que es debati en el si del Consell General. Diu que de la manera que s'ha començat el debat, ha estat amb unes consideracions generals de tot el Projecte de Pressupost, i que al seu entendre s'està en aquesta fase, i s'han manifestat aquí diversos Consellers per no entrar ja en el tema concret de les Conselleries, com molt bé ha dit el M.I. Sr. Cap de Govern. Considera que si no s'ha d'entrar en debat en totes les Conselleries, val més pronunciar-se sobre si es rebutja o si no es rebutja el Pressupost, i que la manifestació del Sr. Cap de Govern és correcta, i que abans d'entrar a parlar d'altres temes valdria més pronunciar-se sobre aquest fet.

El M.I. Sr. Joan Martínez demana que consti en acta la manifestació següent:

“Com a President de la Comissió Legislativa de Sanitat i Benestar Social, voldria recordar que durant l'any 1990 i fins a principis d'enguany, en aquesta Comissió es va constatar que no existien unes diferències polítiques sobre alguns temes, i es van pactar unes línies d'actuació a partir de les quals les actuacions es feien per unanimitat. Una d'elles, era el tema de Sanitat i, com recordareu, es van endegar diverses iniciatives per part de la Comissió. Aleshores, quan en el debat del Pressupost, en el si de la Comissió, es va proposar elaborar un Pressupost que fos unànim, unes esmenes que fossin unànimes i que marquessin aquestes línies que havia anat elaborant la Comissió en relació a la despesa sanitària, la meua sorpresa va ser que, no existint diferències polítiques ni criteris diferents, com es va constatar i com he dit reiterades vegades, i després d'aquesta oferta, que era una oferta penso que molt generosa i d'anar cap a un bé per al país i per a les Institucions Sanitàries, doncs, la meua sorpresa va ser que s'acceptés una

esmena a la totalitat del Pressupost, quant a la Conselleria i les Entitats Parapúbliques que engloba aquesta Comissió. Recordo que diverses vegades he parlat del personal que tractem, és a dir, de les persones que estan tractades i ateses per les Entitats Parapúbliques i per la mateixa Conselleria de Sanitat, i per tant penso que bloquejar un Pressupost d'un Solà d'Enclar, d'un Hospital, etc., comporta una responsabilitat important. Aleshores, crec que davant aquest fet, ha de quedar clar que en tot cas el bloqueig del Pressupost és un bloqueig purament polític que persegueix tan sols un fet que ja han esmentat alguns Consellers abans, i que no persegueix en absolut cap elaboració, cap futur, cap progressió per al nostre país."

El M.I. Sr. Antoni Armengol diu que, en tant que membre de la Comissió legislativa de Serveis Públics, voldria fer uns aclariments i que no sap si s'entrarà a debatre Comissió legislativa per Comissió legislativa. Demana si es pot fer la lectura dels informes de les Comissions legislatives.

El M.I. Sr. Síndic General diu que un cop acabat aquest torn de paraules d'una vegada, com ja ha dit en la primera fase, està previst fer-ho i després entrar en el debat.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que el M.I. Sr. Jordi Mas ha explicat que és de costum en aquesta Assemblea entrar en l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, que reprèn els informes de les altres Comissions legislatives, i que, en aquest sentit, l'informe diu que, per majoria, la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, un cop sospesada la situació política actual, és a dir, pel que fa el Projecte de Pressupost per al 91 que s'ha presentat, fa que sigui totalment inadequat a la realitat parlamentària resultant de la sessió del M.I. Consell General del dia 5 de març passat, i no vol entrar en l'anàlisi detallada d'aquests documents, és a dir, dels informes de les Comissions legislatives i no vol desenvolupar cap informe global sobre el Projecte de Pressupost, per tal que sigui el Consell General el que debati sobre el mateix i respecte a les esmenes que s'hi proposen. Diu que en aquest sentit es va manifestar a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE dient que no hi ha cap Comissió legislativa de rang superior a les altres en el si del Consell General; per tant, l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE no entra a valorar els informes de les demés Comissions legislatives i com que no hi ha cap Comissió legislativa de rang superior s'haurà d'entrar a debatre els informes que han presentat totes les demés Comissions legislatives. Afegeix que el motiu que al·lega la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, no té res a veure amb el Pressupost, sinó que parla del canvi de Majoria, i que aquest és el motiu essencial, que respecta però no comparteix, perquè és per majoria i en aquell moment ja s'hi vaig oposar, però entén que si s'entra a llegir l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, s'han de llegir els demés.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que el Govern havia demanat la paraula i que, d'alguna manera el M.I. Sr. Jordi Mas, el M.I. Sr. Ramon Canut hi han fet referència i el mateix M.I. Sr. Síndic General fa breus instants. Explica que el Govern volia demanar que en aplicació de l'article 70 del Reglament del Consell General i de l'article 16 de la Llei General de les Finances Públiques es procedís a la votació de les esmenes, si és que el Consell General ho considera oportú, que han formulat algunes Comissions legislatives i que si no, en aplicació de l'article 16 apartat 4, es procedeixi a l'aprovació o al refús global del pressupost.

El M. I. Sr. Josep Cases considera que el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria ha dit el que ell pretenia dir. Afegeix que es felicita de les ganes de debatre que té

avui el M.I. Sr. Ramon Canut, perquè recorda que l'any passat el pressupost es va analitzar en uns 30 minuts i es va aprovar, i creu que és bo que en aquest any hagi canviat aquesta actitud i que es debati en el si del Consell General, doncs és dels que creuen que en el si del Consell General s'ha de debatre tant com es pugui. Diu que en el tema dels habitatges socials aquí s'ha fet molta demagògia i que espera que arribi al Consell General l'informe definitiu sobre la compra del terreny, doncs no vol entrar en el problema dels habitatges socials, en el que naturalment hi està completament d'acord, sinó en la compra del terreny. Explica que en aquest cèlebre terreny litigiós, tot i que no té un informe exhaustiu, per les notícies que posseeix no s'hi entra en cotxe, i pensa que per manifestar-se sobre el tema dels habitatges socials cal esperar a què arribi aquest informe. Proposa al Ple del Consell General, seguint la teoria que ha expressat abans el M.I. Sr. Jordi Mas, manifestar-se sobre si s'aprova o no s'aprova el Pressupost.

El M.I. Sr. Antoni Casal manifesta que, com a Secretari de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, s'adhereix completament a les manifestacions que ha fet el Sr. President de la Comissió legislativa.

El M.I. Sr. Jordi Farràs insisteix en el que ha dit el M.I. Sr. Ramon Canut i altres Consellers en el curs del debat que, tant pel Reglament de la Cambra, com per la Llei General de les Finances Públiques, com pel mateix informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, i pel respecte que el Consell General ha de tenir vers les seves Comissions legislatives i el treball que s'ha efectuat, que s'entri en el debat. Si no hi vol haver ànim de debat és una altra qüestió, però que es llegeixin els informes que s'han fet per part de les diferents Comissions legislatives, perquè, si bé n'hi ha algunes que han posat com a principi que s'esmenés la totalitat, d'altres han acceptat el pressupost presentat pel Govern, amb esmenes. Considera que el que no es pot fer és no respectar el treball que han fet les Comissions legislatives i no seguir l'ordre que estableix tant el Reglament, com la Llei General de les Finances Públiques, que preveu que s'analitzi Comissió legislativa per Comissió legislativa i que es llegeixin els informes que han fet les diferents Comissions legislatives.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que s'adhereix a la proposta que fa el M.I. Sr. Jordi Farràs i pensa que és bo que es llegeixi l'informe de les Comissions legislatives i que després es passi a la votació de si s'accepta o no el pressupost.

El M.I. Sr. Síndic General proposa procedir a la lectura dels informes i seguidament suspendre la sessió i continuar-la a la tarda.

El M.I. Sr. Ramon Canut proposa que si vol suspendre la sessió que la suspengui ara, i fer la lectura dels informes de les Comissions legislatives i el debat consegüent a la tarda, perquè alguns Consellers potser no se'n recordaran.

El M.I. Sr. Síndic General considera que no es tracta d'un problema de memòria i que si havia proposat de fer-ho ara era per guanyar temps, simplement per agilitar el debat, però que es pot procedir com vulguin, o bé fer la lectura ara i el debat a la tarda, o tot a la tarda.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que s'adhereix a la segona proposta que ha fet el M.I. Sr. Síndic General, en el sentit que potser seria un tractament més de conjunt de tot el que és important de debatre avui.

El M.I. Sr. Josep Cases considera que llegir els informes de les Comissions legislatives, que són bastant curts, es pot fer ara, i si hi ha debat es veurà després.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura als informes de les Comissions legislatives de Serveis Públics (Reg. Núm. 171-A), Agricultura (Reg. Núm. 174-A), Sanitat i Benestar Social (Reg. Núm. 199-A), Turisme i Esport (Reg. Núm. 216-A), Educació i Cultura (Reg. Núm. 217-A), Indústria i Comerç (Reg. Núm. 248-A) i Economia, Finances i CEE (publicat per Edicte de data 25 d'abril de 1991).

Acabada la lectura, el M.I. Sr. Síndic General suspèn la sessió, són tres quarts de dues de la tarda. A tres quarts de quatre de la tarda es reprèn la reunió.

El M.I. Sr. Síndic General manifesta que, després de les diferents intervencions que hi ha hagut al matí, de la lectura que s'ha fet dels informes de les diferents Comissions legislatives, i a fi d'alleugerir aquest debat, la proposta seria d'anar a la votació, per veure si s'accepta o no s'accepta el pressupost, d'acord amb el que s'ha vingut fent en anys anteriors i amb la Llei General de les Finances Públiques.

El M.I. Sr. Ramon Canut explica que les seves intervencions del matí han estat sempre centrades en el fet que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE no té un rang superior o inferior a les demés Comissions legislatives, que s'ha fet la lectura dels informes de les Comissions legislatives i que entén, interpretant l'esperit dels anys anteriors, que s'ha d'entrar a debatre el Pressupost, Comissió legislativa per Comissió legislativa i aquesta és la proposta que manté.

El M.I. Sr. Josep Cases proposa que es sotmeti a votació el pressupost.

El M.I. Sr. Roc Rossell manifesta que ell no voldria anar ni contra l'esperit de la Llei, ni del M.I. Sr. Ramon Canut, però considera que de vegades el sentit comú ha d'imperar en aquesta sala i si hi ha una manifestació majoritària en el sentit que no s'accepta el Pressupost, creu que és inútil entrar a debatre'l, perquè el resultat serà el mateix. Afegix que no es tracta del fet que no es vulgui acceptar o no es vulgui complimentar la Llei General de les Finances Públiques, sinó que en aquest moment seria una pèrdua de temps per a tots, i diu que fóra diferent que hi hagués esmenes parcials del pressupost o que hi hagués inclús alguna Comissió legislativa que hagués aprovat el seu pressupost en la totalitat, ja que llavors trobaria lògic i coherent que s'examinés Comissió legislativa per Comissió legislativa i que es respectés al peu de la lletra l'esperit de la Llei.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que, coincidint amb el M.I. Sr. Roc Rossell, hi ha Comissions legislatives que han adoptat un informe favorable al Projecte de Pressupost, i és en aquest sentit que intervenia, per no menysprear la tasca que han portat a terme les Comissions legislatives en l'examen del Projecte de Pressupost 91, perquè no voldria mai com a parlamentari passar per damunt la tasca d'altres parlamentaris.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que d'una certa manera, la mateixa cosa que ha dit el M.I. Sr. Ramon Canut, ja ho ha dit ell aquest matí, doncs les Comissions legislatives han treballat sobre aquest pressupost, l'han esmenat i suposa que les esmenes tradueixen ja per elles mateixes una filosofia. Creu que és important i és indispensable, no solament per a la informació d'aquesta Cambra, sinó en la informació que n'ha de tenir el públic, de saber exactament en quins punts hi ha acord i en quins punts no hi ha acord sobre el pressupost que s'ha proposat.

El M.I. Sr. Enric Pujal comparteix l'opinió del M.I. Sr. Roc Rossell i recorda que aquest matí, després de la seva constància en acta, ha fet una proposta d'acord que li sembla que ha estat clara, de rebuig a la totalitat del Projecte de Pressupost i precisa que no l'ha feta a nivell

personal, sinó que l'ha feta a nivell del grup parlamentari i inclús ha donat els noms, que són quinze. Considera que entrar en el detall d'esmena per esmena és totalment superflu.

El M.I. Sr. Francesc Grau creu que la constància en acta que s'ha fet aquest matí a nivell de la majoria reflecteix quin és l'esperit de la majoria en aquest cas, comparteix plenament el criteri que s'ha dit que no val la pena de perdre el temps, per dir-ho d'alguna manera, ja que l'objectiu està clar, i suggereix passar a votació.

El M.I. Sr. Josep Cases s'adhereix a les propostes que han fet el M.I. Sr. Roc Rossell, el M.I. Sr. Enric Pujal i el M.I. Sr. Francesc Grau i afegeix que, vista la insistència del M.I. Sr. Ramon Canut, si alguna cosa de les Comissions legislatives es vol clarificar, es pot dir el que es vulgui a través de les constàncies en acta. Pensa que és ridícul voler analitzar un pressupost que d'entrada se sap que la majoria no l'aprovarà i que per tant no té cap sentit perdre el temps, doncs es farà un diàleg que no portarà enlloc. Insisteix en què se sotmeti el pressupost a votació i que després es facin les constàncies en acta que es vulgui.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes fa ressaltar que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE va mantenir unes reunions per analitzar els informes de les altres Comissions legislatives i, tal com ha dit el M.I. Sr. Ramon Canut, tampoc creu que ara s'hagin de passar sense ni considerar-les. Constata que l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics diu textualment que "aquesta Comissió ha examinat els comptes i els projectes afectats a la Conselleria de Serveis Públics i ha acordat d'informar-los favorablement per majoria formulant les esmenes que es detallen tot seguit", i més endavant "Informe al Projecte de Pressupost del Servei de Telecomunicacions: la Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmenada entitat i ha acordat per unanimitat informar-lo favorablement". Diu que no arriba a comprendre que s'informi per unanimitat un pressupost i que després es digui per endavant que no l'aprovaran.

El M.I. Sr. Ramon Canut lamenta que el M.I. Sr. Josep Cases trobi ridícul i totalment innecessari de voler complimentar la llei i reitera que creu necessari tenir en compte la tasca que han realitzat les Comissions legislatives i que creu necessari entrar a examinar informe per informe.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria precisa que la posició del Govern en aquest debat es pot resumir en dos punts. Primer, el Govern necessita saber si el Consell General entra a examinar els informes de les Comissions legislatives de Turisme, Serveis Públics i Comerç Indústria, a les quals hi ha esmenes parcials al Projecte de Pressupost, perquè tal com diu l'article 16 apartat 2 de la Llei General de Finances Públiques, en aquest moment el Govern haurà de dir si accepta o no accepta les esmenes en totalitat o en part. Segon, fent referència a la intervenció que ha fet el M.I. Sr. Enric Pujal, si el Consell General ha de posar a votació la proposta d'acord que s'ha llegit aquest matí, en la qual es parla d'esmena a la totalitat, en la mesura que el Govern entén que el que s'ha d'aplicar és l'article 16 apartat 4 de la Llei General de les Finances Públiques, entenen que s'ha de donar una votació a favor o en contra del Projecte de Pressupost presentat pel Govern, però que no hi ha lloc a una esmena a la totalitat i per tant si es posés a votació la proposta tal com s'ha llegit aquest matí, el Govern també hauria de fer unes manifestacions.

El M.I. Sr. Josep Cases reitera la petició de què es passi a la votació del pressupost.

El M.I. Sr. Jordi Farràs creu que, tal com s'ha anat dient en el si d'aquesta Cambra, tant aquest matí, com aquesta tarda, hi ha hagut un treball de les Comissions legislatives i en certs

casos s'ha arribat a un acord i creu que aquest treball s'ha de respectar sense negar-se d'entrada al diàleg. Considera que ésser Parlamentaris vol dir ésser gent de diàleg i que cal dialogar i veure si hi pot haver entesa, ja que hi ha punts d'entesa previs a nivell de les Comissions legislatives i no descartaria que n'hi pugui haver en altres Comissions legislatives, perquè segons li ha semblat entendre, el Sr. President de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social, ha dit que ell personalment ja havia manifestat que estava totalment receptiu a esmenar el que convingués a nivell de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social. Creu que no s'ha de renunciar a la facultat que té aquesta Cambra de proposar esmenes i de proposar acords i, llavors, si hi ha persones que no volen debatre, estan en el seu perfecte dret, però si hi ha persones que en volen parlar, també se'ls ha de respectar aquest dret.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que el M.I. Sr. Jordi Farràs té raó i que a les constàncies en acta es pot dir el que es vulgui, i repeteix que hi ha hagut una proposta clara, que ha fet el M.I. Sr. Enric Pujal, de no aprovació del Pressupost i després es poden fer totes les constàncies en acta que es vulguin.

El M.I. Sr. Antoni Armengol manifesta que, en tant que membre de la Comissió legislativa de Serveis Públics, com que veu que no es vol entrar a parlar de cada Comissió legislativa, diu que referent al Pressupost de l'STA es va aprovar per unanimitat i ara no entén, però li agradaria que els demés companys li ho expliquessin, com havent votat per unanimitat el Pressupost de l'STA, ara el vulguin rebutjar.

El M.I. Sr. Ramon Canut demana al M.I. Sr. Síndic General que s'analitzi l'ordre del dia que aquest ha establert per a l'examen del Pressupost.

El M.I. Sr. Síndic General diu que, havent estat llegits amb anterioritat tots els informes de les diferents Comissions legislatives, sotmetrà a l'aprovació d'aquest Consell General si s'accepta o no s'accepta cadascun d'ells i finalment la globalitat del Pressupost General.

Informe de la Comissió legislativa d'Economia Finances i C.E.E. pel que es refereix a l'àmbit d'actuació de la seva Comissió legislativa.

A continuació demana si s'aprova l'apartat b) de l'informe formulat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E..

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara aprovat l'apartat b) de l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. per 15 vots a favor i 12 en contra.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació, el M.I. Sr. Síndic General declara que l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics queda rebutjat per 12 vots a favor i 15 en contra.

A continuació el M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa d'Agricultura.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara aprovat l'informe presentat per la Comissió legislativa d'Agricultura per 15 vots a favor i 12 en contra.

Tot seguit sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara aprovat l'informe de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social per 15 vots a favor i 12 en contra.

Seguidament sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa de Turisme i Esport.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Miquel Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació declara rebutjat l'informe de la Comissió legislativa de Turisme i Esport per 13 vots a favor i 14 en contra.

A continuació sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa d'Educació i Cultura.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovat l'informe de la Comissió legislativa d'Educació i Cultura per 15 vots a favor i 12 en contra.

Seguidament sotmet a votació l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, en el seu apartat primer.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat l'apartat primer de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç per 12 vots a favor i 15 en contra.

A continuació sotmet a votació l'apartat segon de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, relatiu al projecte de pressupost de FEDA.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat l'apartat segon de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, i consegüentment el Projecte de Pressupost de FEDA per 12 vots a favor i 15 en contra.

Seguidament sotmet a votació l'apartat tercer de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, relatiu a l'ORTA.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Ma Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat l'apartat tercer de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, referent a l'ORTA, per 12 vots a favor i 15 en contra.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes constata que s'han votat per separat els apartats relatius a FEDA i ORTA i que en l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics no s'ha fet el mateix respecte a l'STA.

El M.I. Sr. Síndic General respon que no hi ha cap inconvenient en votar-ho per separat, un cop s'acabi amb l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç. Seguidament sotmet a votació l'apartat quart de l'informe d'aquesta Comissió legislativa.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat l'apartat quart de l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç per 12 vots a favor i 15 en contra.

Seguidament, sotmet a votació l'apartat segon de l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics, relatiu al Projecte de Pressupost de l'STA.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat l'apartat segon de l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics, i en conseqüència el Projecte de Pressupost de l'STA, per 12 vots a favor i 15 en contra.

A continuació sotmet a votació l'esmena individual presentada pel M.I. Sr. Climent Palmitjavila.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

Els MM.II. Srs. Miquel Casal i Enric Dolsa s'abstenen.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjada la proposta d'esmena presentada pel M.I. Sr. Climent Palmitjavila, per dotze vots a favor, tretze en contra i dues abstencions.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació si s'aprova el Projecte de Pressupost de l'Administració General, els de les entitats Parapúbliques i el del Consell General.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació, el M.I. Sr. Síndic General declara rebutjat el Projecte de Pressupost per al 1991, que comprèn els Projectes de Pressupost de l'Administració General, de les Entitats Parapúbliques i del propi del Consell General, per 12 vots a favor i 15 en contra.

El M.I. Sr. Cap de Govern demana al M.I. Sr. Síndic General si pot precisar el resultat de la votació.

El M.I. Sr. Síndic General respon que el resultat de la votació és que no s'accepta el Projecte de Pressupost per al 1991.

El M.I. Sr. Cap de Govern demana que consti en acta la manifestació següent:

“L'apartat D- de l'informe de la majoria de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., afirma que el Projecte de Pressupost per al 1991 presentat pel Govern és “... totalment inadequat a la realitat parlamentària resultant de la sessió del M.I. Consell General del proppassat dia 5 de març ...”

Ens trobem així davant una novetat institucional que la Llei General de Finances Públiques no havia pogut preveure: el canvi de “realitat parlamentària” cada dues o tres setmanes.

El dia 8 de febrer de 1991 es signà un “pacte de legislatura i constitució de grup parlamentari” en el qual es lloava i aprovava “incondicionalment” la decisió de votar “una esmena a la totalitat del Projecte de Pressupost de 1991”.

Tanmateix resulta que el dia 26 de febrer de 1991 la Comissió legislativa de Serveis Públics aprovà un informe -globalment favorable i amb esmenes parcials a l'alça- al Pressupost de Serveis Públics.

D'igual forma l'informe de la Comissió legislativa de Comerç i Indústria és aprovat per unanimitat el dia 4 d'abril de 1991.

Curiosa “realitat parlamentària” que es contraposa -en fer obstrucció gens constructiva a l'evolució de la hisenda pública- a la realitat i a les necessitats de l'Estat.

El resultat d'aquesta nova “realitat parlamentària” és doncs, en síntesi clarament expressada pel M.I. Sr. Enric PUJAL de la Parròquia d'Encamp, el de bloquejar el normal desenvolupament de l'Administració com a mesura de pressió perquè dimiteixi el Cap de Govern.

En síntesi, doncs, el Govern ha de concloure (i si no és així agrairíem que es precisés) que el resultat de la votació de rebuig dels Pressupostos de l'Administració i de les Parapúbliques té com únic objectiu el forçar la dimissió del Govern i no és conseqüència de l'anàlisi aprofundit de la proposta de Pressupost. És important el precisar-ho. És important que quedi clar, perquè com a resultat de la votació parlamentària s'intenta:

- impedir que l'Administració General pugui recaptar les noves fonts d'ingressos previstes al pressupost, amb el consegüent i irreparable menyscapte per a les finances públiques;

- impedir que els jubilats que reben pensions de vellesa no contributives puguin rebre els augments que en justícia els hi corresponen;

- es pretén generar, irresponsablement, una falsa imatge de provisionalitat, etc., etc.

Vull assegurar a aquesta Cambra i molt especialment a la majoria parlamentària, i a la majoria silenciosa que el Govern, dins el marc de les seves competències, continuarà administrant responsablement el país.

No solament l'aparell de l'Estat continuarà funcionant amb plena normalitat, en estricta aplicació de la Llei General com de la de Finances Públiques.

El dia 5 de març un dels protagonistes d'aquesta nova realitat parlamentària m'acusava d'haver "... perdut la carta de navegació". S'equivoca. El Cap i el Govern no ha perdut la carta de navegació perquè no n'ha tingut mai cap. Senzillament no ha navegat mai. El Govern toca de Peus a terra."

El M.I. Sr. Antoni Armengol demana que consti en acta la manifestació següent, en nom dels MM.II. Srs. Antoni Casal i Marcel·lí Albós i d'ell mateix, membres de la Comissió legislativa de Serveis Públics:

"La Comissió de Serveis Públics va informar favorablement, per majoria, el pressupost per a l'any 1991 i va fer una sèrie d'esmenes que suposaven un increment de cinc-cents cinquanta-nou milions de pessetes sobre el proposat pel Govern en el seu Capítol d'inversió, la qual cosa demostra que, en cap cas, es va qüestionar l'orientació de política pressupostària que va proposar el Govern i, en tot cas, si hi havia alguna tendència diferent era més aviat en el sentit d'efectuar més despesa d'inversió als Capítols corresponents a infraestructures viàries. El fet que alguns MM.II. Consellers hagin canviat de tendència, no justifica en cap mesura el bloqueig del pressupost que, en cap cas contribuirà a fer avançar el país. Al mateix temps voldria remarcar la coherència política del Sr. Josep Mª Rossell, que va votar favorablement l'informe de la Comissió de Serveis Públics i ara ha votat en contra. Al mateix temps, també referent al pressupost de l'STA remarcar la coherència política de tots els membres de la nova majoria de la Comissió de Serveis Públics que van informar favorablement i ara també han votat en contra."

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que, per al·lusions vol que consti en acta el següent:

"Els arguments i els motius pels quals no s'ha acceptat el pressupost és perquè vàrem retirar la confiança al M.I. Govern, per no anar en contra dels nostres propis actes: al retirar la confiança no podem aprovar el pressupost. Aquest és el motiu. Ara bé, en data cinc de març d'aquest any es va demanar la dimissió del Govern; avui, en la constància en acta que s'ha formulat per part de la majoria, s'ha tornat a demanar aquesta dimissió, i s'han explicat les raons per les quals s'ha rebutjat el pressupost. En la constància en acta que he formulat aquest matí, també he argumentat les raons i he fet constar les meves motivacions. Per tant, i també en aquest acte, em remeto aquesta constància en acta."

El M.I. Sr. Albert Pintat demana que consti en acta la manifestació següent:

"L'any 1991 se'ns havia anunciat que seria el gran any de la reforma fiscal, el gran any de la modernització fiscal i financera, a la qual ens adaptàriem per imperatiu exterior que aquesta Cambra va demostrar per unanimitat que acceptava, en què ens adaptàriem

doncs als nous imperatius que formulen un nou sistema global fiscal. I això no ho dic jo, sinó que ho he extret de la memòria del pressupost de 1990, on s'anunciava aquesta necessitat i es posaven una sèrie de condicions, molt encertades per cert, que eren que havia de ser global, que havia de ser correctament discutida i compartida i consensuada amb totes les Administracions, particularment les Comunals, i que s'hauria de procurar que incorporessin aquestes dues grans virtuts: equitat i justícia. Constató que en la memòria d'aquest any, de 1991, també es diu que caldrà avançar en profunditat en aquest esforç de delimitar i de consensuar amb les administracions locals aquest nou sistema fiscal. Per desgràcia per a tots, la carta que ens adreça els Comuns, ens recorda que s'ha fet molt poca feina en aquest terreny, i aquesta gran cita que temem al 1991 per fer un esforç global de modernització fiscal no s'ha fet. No sols no s'ha fet sinó que, actualment, a cinquanta dies justos de la posta en aplicació de la nova realitat fiscal, comercial i duanera, ens trobem pràcticament amb molts pocs mitjans tècnics per avaluar les conseqüències que tindrà i per tal que cada càrrec jurat que està en aquesta sala pugui estudiar, proposar i votar les modificacions escaients. Només vull fer constar que lamento que l'única cosa en què disposem actualment a nivell oficial, és un Projecte de Llei Bàsica d'Ordenament Tributari que té com a característica que gairebé es pot comparar amb l'aigua, que és d'un color inodor i insípid, i en la qual no es pot veure de cap manera les obligacions fiscals d'aquest nou sistema fiscal global que estàvem compromesos a fer."

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria manifesta que el M.I. Sr. Albert Pintat té l'especial habilitat de què cada vegada que el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria compareix davant la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE per plantejar temes d'estat, com molt bé el M.I. Sr. Albert Pintat va definir un dia, definició que li plau recollir, i intentar trobar formules d'acord, arriba aquí al Consell General i oblida olímpicament el que d'alguna manera s'ha parlat en un intent d'arribar a fórmules que permetin obtenir la unanimitat, en tractar-se d'un tema d'estat. Lamenta novament que vulgui fer polèmica i política, que es podria dir de tendència o sectorial, en un tema en el que considera, com ja va dir a la Comissió legislativa un dia en què el M.I. Sr. Albert Pintat hi era i no va dir res, que no s'hauria de fer política, i afegeix que si el M.I. Sr. Albert Pintat creu que se n'ha de fer, no té cap inconvenient en fer-ne. Diu que, en primer lloc, el M.I. Sr. Albert Pintat considera que aquesta llei és inodora i insípida com l'aigua, i que evidentment el M.I. Sr. Albert Pintat té una certa dificultat en assimilar l'aigua, i la prova n'és que durant la seva bona gestió anterior es van oblidar, per exemple, del tema de l'aigua en les negociacions amb la Comunitat Econòmica Europea. Explica que aquesta llei, que és una llei marc, una llei base, és una llei que evidentment no introdueix les figures impositives, però que assenta les bases del que ha d'ésser el funcionament dels tributs en un estat de dret. Afegeix que el M.I. Sr. Albert Pintat, persona de preocupacions elevades que sovint arriba a compartir, potser hauria pogut esmerçar la seva bona labor legislativa anterior en haver fet ja aquesta llei, i així ara s'haurien pogut dedicar a fer les altres lleis sectorials. Aclareix que en una reunió de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, que va tenir lloc fa unes tres setmanes, es va lliurar als seus membres, sense fer cap mena de política partidista, un document intern de treball de la Conselleria sobre l'Impost General Indirecte que ha de permetre de posar en marxa l'aplicació de l'Acord que entrarà en vigor d'aquí a cinquanta dies, i que això el M.I. Sr. Albert Pintat ho sap i no ho ha dit, i creu que hauria estat més lleial d'haver-ho dit. Afirmar que el Govern té ja enllestit el Projecte de Llei d'Impost a la Producció i a la Importació, que és la traducció al català de l'adaptació d'un Acord que ja ha estat votat pel Consell General, que és

l'Acord amb la CEE, l'article set del qual ha estat rectificat per unanimitat per aquesta Assemblea el mes de març de l'any passat, i tornat a confirmar, posteriorment, en el mes de juny, quan es va tornar a mandatjar el Cap de Govern per anar a signar a Luxemburg i a Bruxelles, Acord que obliga a adaptar una sèrie de normes duaneres i obliga també a aixecar les barreres aranzelàries. Diu que aquest text, que va dir, i ho manté, que es trametria a la Comissió legislativa per comentar-lo abans de transmetre'l per la via parlamentària ordinària, s'entén que és un text que no ha d'oferir majors problemes i que no hauria de servir per fer polèmica.

El M.I. Sr. Albert Pintat replica que no intenta fer polèmica, sinó que, ben al contrari, el que vol és que en aquest any 91, que s'ha desaprofitat entre tots, se sàpiga fer aquesta gran reforma fiscal, perquè és ben evident que el Consell General està en crisi, i potser una de les avantatges de la crisi és que es poden analitzar d'una forma més transparent els grans temes que té pendents la societat andorrana. Fa constar que a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE tindran el temps molt just per poder analitzar correctament tots aquests temes cabdals, i que estan condemnats al fracàs si s'hi associa a les Administracions Locals, tal com sembla que tothom hi està d'acord a admetre i en la carta dels Hbles. Srs. Cònsols es recorda.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria respon que no s'han de barrejar altres qüestions amb un tema que és d'estat, com el M.I. Sr. Albert Pintat diu i està fent i sap que no és procedent. Diu que una qüestió és la delimitació interna de competències fiscals entre l'Administració General i els Comuns, i una altra qüestió és aquesta data dels cinquanta dies de la que acaba de parlar. Diu que d'aquí a cinquanta dies, el dia u de juliol, Andorra ha d'eliminar les actuals taxes de duana per als productes industrials i, evidentment, les ha de substituir per un impost a la producció -a la producció perquè ho diu l'Acord- i a la importació perquè sinó hi hauria un menyscapte evident pel que fa als ingressos, i això no té res a veure amb els Comuns. Afegeix que el tema Comuns, va al costat d'això, dins una formulació general del que ha de ser un impost general indirecte, del qual n'han assentat les bases presentant aquesta llei general tributaria. Quant al que diu el M.I. Sr. Albert Pintat que han perdut tots plegats el temps, diu que no pot perjudicar el que ha fet ell, però que sí li pot dir que el Govern ha treballat tot l'any en aquest tema.

El M.I. Sr. Albert Pintat cita un text del Govern, que és la Memòria del Pressupost de l'any passat, que diu: "l'any 1991 haurà d'estar implantat un nou sistema fiscal, assolible". Opina que un nou sistema fiscal és global, assolible tan sols mitjançant un consens generalitzat de les Administracions Públiques.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que el M.I. Sr. Albert Pintat ha parlat d'una carta dels Hbles. Srs. Cònsols que fa més de quatre mesos que està a la Comissió legislativa, i que ell suposa que un dia o altre la Comissió legislativa, la nova majoria, es dignarà contestar. Recorda que el tema de la carta dels Hbles. Srs. Cònsols ja el va mencionar en altres Consells. Com a President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport demana que consti en acta el següent:

"Dintre de l'informe de la Comissió de Turisme es torna a expressar una altra vegada la preocupació que malgrat l'acord del Consell General de l'any 90 de fer del Palau de Gel un Palau de Gel Nacional d'Andorra, això no s'ha portat a terme. I malgrat l'acord del Consell de l'any 90, en què uns Consellers varen votar que sí, aquest any voten que no. En referència a totes les Federacions, Associacions, Clubs Esportius i Culturals, en referència al Comitè Olímpic Andorrà, tot l'informe votat l'any passat pel Consell General, a proposta de la Comissió de Turisme i Esport, ha estat aplicat en part o en la

seva totalitat en el projecte de pressupost que ha presentat el Govern. I ara ens troben amb què el Consell General l'any 90 recomana, el Govern aplica amb parcialitat o en la seva totalitat les recomanacions del Consell General i l'any 91 el Consell General rebutja el que ha recomanat l'any 90. Faig constar aquí la meua preocupació en aquest sentit, doncs properament se celebraran els Jocs, i sabeu tots que molts Presidents de Federacions, d'Associacions i de Clubs, amb la paraula de l'acord de l'any passat, tenen avalats personalment a les entitats bancàries d'aquest país una part o la totalitat dels seus pressupostos, i des d'aquí vull que el Consell General prengui coneixement i tingui seny abans d'anar per aquest camí del bloqueig polític sense tenir en compte les entitats culturals i esportives del nostre país."

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que després de la constància en acta que ha fet el M.I. Sr. Antoni Armengol en nom d'altres Consellers que formen part de la Comissió legislativa de Serveis Públics, voldria clarificar la seva posició personal perquè, com tots van veure, l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics, a part d'ésser el primer en presentar-se, porta data vint-i-sis de febrer i havia estat no ja redactat sinó aprovat amb anterioritat de l'elecció de l'actual M.I. Sr. Síndic General i, per tant, no té res a veure una cosa amb l'altra. Suposa que els membres de l'antiga majoria convindran amb ell, perquè els hi havia fet part de la seva preocupació, que el dia que es va tractar aquest tema a la Comissió legislativa de Serveis Públics ell es va abstenir i va comentar que es manifestaria en el si del Consell General. Diu que anteriorment pensava que amb el crèdit extraordinari que havia sol·licitat el Govern i que es va aprovar posteriorment, degut a la greu situació de les Finances Públiques, no era necessari presentar un altre pressupost vist la llei de crèdit extraordinari, i que en tot cas el que sí feia falta era posar una partida important a nivell de carreteres generals. Diu que ha precisat això perquè el M.I. Sr. Antoni Armengol abans ha clarificat molt bé la postura d'algun altre Conseller que a ell li ha convingut, però en canvi la seva posició no l'havia deixada clara.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes diu, en relació a la fita dels cinquanta dies, que són cinquanta-un, i que vol fer remarcar que a nivell de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE sempre que han tingut algun dubte o alguna preocupació a nivell de si les coses s'estaven portant bé o no, s'ha convocat el Conseller corresponent que ha vingut a donar les explicacions pertinents i a les quals mai cap dels membres de la Comissió legislativa han fet cap comentari en sentit negatiu. Creu que fins darrerament -avui diu que no ho sap, perquè no sap si és ell el President o si ho és el M.I. Sr. Enric Pujal-, el President de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha tingut sempre la delicadesa, a través del Conseller de Finances, Comerç i Indústria, d'informar a tots el membres de la Comissió legislativa, els quals han pogut informar als seus propis companys Consellers de la Parròquia i, de la manera que s'ha presentat fins ara, mai ningú s'ha oposat i les coses estan a punt per entrar en funcionament el primer de juliol.

El M.I. Sr. Albert Pintat fa constar que repetides vegades en el si de la Comissió legislativa s'ha queixat que la Comissió legislativa no feia la seva feina d'estar analitzant de forma pertinent les conseqüències d'aquesta reforma fiscal que estàvem obligats a preparar.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes considera que el M.I. Sr. Albert Pintat parla d'una cosa i que la preocupació a la qual s'ha referit ell abans era una altra, que és l'entrada en vigor, l'u de juliol, del tractat amb el Comunitat Econòmica Europea.

El M.I. Sr. Jordi Farràs demana que consti en acta la manifestació següent:

“En nom de la minoria parlamentària voldria fer una sèrie de reflexions. Em sembla que al llarg del debat s’ha fet esment a la incoherència d’alguns Consellers, no tots, que en la Comissió legislativa s’havien pronunciat a favor de partides pressupostàries i que en el moment del Consell han canviat el seu vot. Això, jo personalment que porto bastants anys en aquesta Cambra, no ho havia vist mai. A més a més, en alguns casos no s’ha ni comentat el perquè o s’ha comentat d’una forma tant genèrica que no s’acaba d’entendre. En tot cas, les reflexions que voldríem fer la minoria parlamentària, són que ja l’any 1989, en l’informe emès en data trenta de gener del 1989 en relació al projecte de pressupost general, la Comissió Legislativa d’Economia i Finances - el Sr. Albert Pintat segurament no em contradirà -, assenyalava la seva voluntat d’actuar amb el criteri d’un bon pare de família, assenyalant també que aquest és l’estàndard de conducta exigible a qualsevol ciutadà. Avui constatem que aquell estàndard de conducta mínim no ha estat recollit per la nova majoria. En lloc de procedir, en els terminis establerts per la Llei General de les Finances Públiques, a la formulació de les esmenes escaients, sembla preferir la via de l’ajornament del debat. El projecte de pressupost presentat pel Govern obria la via als establiments d’unes noves fonts d’ingressos tot i trencant l’espiral ascendent del deute públic. Senyors, la responsabilitat política d’elegits del poble ens obliga a tots a endegar una política pressupostària que tingui en compte la realitat del país i no hipotequi el futur de les noves generacions. Siguem tots, bons pares de família. Desgraciadament, veig que és difícil en aquesta Cambra procedir d’aquesta manera.”

El M.I. Sr. Albert Pintat respon que en la seva opinió aquest any 1991, era l’any ideal per fer una reforma global de la fiscalitat andorrana i de fer-ho d’una forma valenta, amb la col·laboració de totes les corporacions locals i malauradament com ha demostrat el Projecte de Llei de Pressupost, amb els seus cànons de llum i de telèfon entre altres, s’ha fet de forma parcial, limitada i, al seu entendre, han passat pel costat de l’ocasió històrica.

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics diu que també voldria intervenir, doncs ja que el M.I. Sr. Albert Pintat ha parlat dels Comuns, creu que potser la persona més qualificada en aquest cas per parlar-ne seria ell mateix, que abans de tenir l’honor de formar part del Govern ha estat durant dos anys Cònsol Menor de la Parròquia de Sant Julià de Lòria i, anteriorment, quatre anys més Conseller Major. Diu que, en certs aspectes, està d’acord amb ell i que el diàleg ha estat molt just, doncs en els dos anys que va ésser Cònsol, amb el Govern no van tenir cap entrevista i amb el Consell General, per mitjà de la Comissió Permanent i de la Sindicatura, en van tenir una que no va aportar cap resultat. Afegeix que no pot prejudicar sobre el que ha passat amb el Consell General, però que a nivell de Govern han tingut bastants reunions i han avançat bastant, cosa que no vol dir que no hi han discrepàncies, però si que hi han bastants punts d’entesa possibles. Diu, també, que el M.I. Sr. Enric Dolsa ha fet unes manifestacions, i que li estranya que en totes aquestes manifestacions de Serveis Públics i de grans carreteres, ningú hagi fet esment a la Llei d’Expropiació, que és un tema prou important i que en el seu dia el Consell General va votar per unanimitat, i que, si ho té ben entès, a hores d’ara ja hi ha hagut una resolució dels Excel·lentíssims Srs. Coprínceps i no se n’ha parlat cap dia.

El M.I. Sr. Síndic General puntualitza que, en relació al tema d’expropiació, fa vuit o deu dies que es va rebre una carta dels MM.II. Srs. Delegats Permanents demanant unes modificacions a aquesta llei, carta que va trametre a la Comissió Legislativa de Serveis Públics i que suposa que aquesta té en estudi.

El M.I. Sr. Enric Dolsa informa que la Comissió legislativa de Serveis Públics està convocada per al proper dia setze a les 10.00 h. del matí per tractar aquest tema.

Lectura de la carta de data 9 de maig de 1991, presentada per la Comissió legislativa de Turisme i Esport, referent a la participació d'Andorra a l'Exposició Universal de Sevilla.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la carta rebuda de la Comissió legislativa de Turisme i Esport (Reg. Núm. 331-A), que és del tenor següent:

“Molt Il.lustre Senyor,

Tenim l'honor d'informar-vos que, en compliment de l'acord adoptat pel Ple del Consell General en la sessió Ordinària celebrada el propassat dia vint-i-tres d'abril, la Comissió legislativa de Turisme i Esport ha tornat a examinar, en sessió monogràfica celebrada els dies trenta d'abril i tres de maig, el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per a la Participació d'Andorra a l'Exposició Universal de Sevilla 1992.

La Comissió va convidar el M.I. Sr. Oscar Ribas, com a titular de la Conselleria de Turisme i Esports, i el Sr. Joan Albert Montané, Comissari General per Andorra a l'EXPO 92, a què presentessin els avantprojectes que han encarregat i que els han arribat darrerament. Són, en resum, els següents:

A) “Avantprojecte del pavelló d'Andorra a l'EXPO de Sevilla 1992”, elaborat per Clos-Rubert, Arquitectes Associats. El cost estimatiu és, únicament pel que fa referència al pavelló, de 190 milions de pta.

B) Avantprojecte elaborat pels arquitectes Maria Mariategui, Jaime Gaztelu, Paloma Barangan i Victoria Goñi, i presentat per BBV D'92 i All Set International. El cost estimatiu és el següent: el pavelló, 170 milions de pta. i, el condicionament del seu interior, 120 milions de pta.; total, 290 milions de pta.

El M.I. Sr. Cap de Govern va explicar que, en un pla purament teòric i basant-se en l'experiència obtinguda en anteriors certàmens d'aquesta magnitud, els responsables de l'EXPO 92 calculen el cost de la participació de cada Delegació aproximadament en el triple de la despesa efectuada per a la construcció del pavelló respectiu en la seva fase exterior.

Per tant, partint de la base que s'acceptaria el segon avantprojecte dels exposats anteriorment, es pot suposar que el cost de la participació d'Andorra a l'EXPO 92 voltaria els 510 milions de pta. ($170 \times 3 = 510$). D'aquí que el M.I. Cap de Govern xifrés el cost total d'aquesta participació en 550 milions de pta. com a despesa màxima.

Tenint present l'oportunitat històrica que representa per a l'Estat andorrà el poder-se donar a conèixer institucionalment per primer cop en una exposició universal, que és la darrera que se celebrarà en aquest segle i que geogràficament afavoreix la participació del nostre país, la Comissió ha acordat demanar al Govern que elabori amb detall, el més aviat possible, una relació estimativa dels conceptes de despesa de funcionament que sumarien aquesta quantitat global de 260 milions de pta. ($550 - 290 = 260$), suggerint-li que, vista la situació actual de les finances públiques, limiti al màxim aquesta despesa, tot salvaguardant la imatge d'Andorra.

En conseqüència, la Comissió Legislativa de Turisme i Esport proposa el Ple del Consell General que, amb la informació que s'ha detallat a l'inici d'aquest escrit, respecte el cost de la construcció del pavelló i l'agencament intern del mateix, més l'explicació que aportí el Govern sobre les despeses que s'efectuaren en el període en què l'exposició romanguí oberta al públic, s'adopti una decisió definitiva respecte a la participació d'Andorra a l'Exposició Universal de Sevilla 1992.

A més, donada la urgència d'aquest tema, la Comissió ha acordat sol·licitar-vos que vulgueu incloure en l'ordre del dia de la sessió del Consell General del dia deu de maig la lectura d'aquesta carta i que vulgueu enviar-ne còpia als Consellers Generals, així com de la resposta que a la nostra demanda us ha adreçat el M.I. Sr. Cap de Govern (Reg. Núm. 329-A), per tal que puguin tenir un coneixement exacte de l'actuació de la Comissió legislativa de Turisme i Esport respecte l'encàrrec que li va efectuar el Ple del Consell General sobre aquest assumpte.

Aprofitem l'avinentsa per a expressar-vos el testimoniatge de la nostra consideració més distingida.

Per la Comissió legislativa de Turisme i Esport, signen el President i el Secretari.”

El M.I. Sr. Cap de Govern manifesta el següent:

“Després de la votació dels pressupostos generals i de les manifestacions expressades en aquesta sala per la majoria i, sobretot, de les conclusions clares que s'han tret de la voluntat de bloqueig, penso que sobra ja qualsevol debat. S'ha manifestat clarament, sense dubtes que existeix una voluntat de bloqueig sistemàtica dels pressupostos. Les quantitats que figuren en la proposta del crèdit extraordinari formaven part dels pressupostos generals ordinaris per al 1991, i únicament es sol·liciten en forma de crèdit extraordinari pel fet de la urgència. Després de la votació general, i de les conclusions extretes crec que no seria coherent que ara s'aprovés l'esmentat pressupost.”

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell demana si és que ho ha entès bé i es retira la proposta de crèdit extraordinari.

El M.I. Sr. Cap de Govern precisa que el Govern no diu que es retira, sinó que només ha dit que no creuria coherent que s'aprovés.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que interpreta que és igual.

El M.I. Sr. Cap de Govern puntualitza que el Reglament del Consell General diu que el Govern no pot retirar cap pressupost quan ha passat i ha estat aprovat per una Comissió legislativa, és a dir, que ni que volgués el podria retirar.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell diu que la carta del Sr. President i del Sr. Secretari de Turisme i Esport porta data nou de maig de 1991, i que en el si de la Comissió legislativa es va quedar que durant la setmana, amb caràcter urgent, s'estudiaria el contingut d'aquesta lletra i s'enviaria tot seguit al Ple del Consell General i, malauradament, avui la Comissió legislativa encara no ha tingut coneixement de l'exposat dins d'aquesta carta. Considera que el procediment s'ha de salvaguardar abans que tot i, si les coses es presenten, s'han de presentar formalment bé.

El M.I. Sr. Ramon Canut diu que potser el M.I. Sr. Josep Mª Rossell en aquest cas és víctima d'un malentès, doncs la Comissió legislativa a nivell formal i a nivell de fons va adoptar

un acord molt senzill, després d'haver convidat el Sr. Cap de Govern i el Sr. Comissari de l'EXPO 92, de demanar un complement d'informació sobre el funcionament a títol estimatiu del que el Govern preveia per a l'EXPO 92 i volia rebre tota aquesta informació, per a tot, el dia vuit de maig. Afegeix que aquest és el primer punt en què va quedar la Comissió legislativa, que el segon punt consistia en què l'informe era consensuat i que aquest informe que s'ha llegit aquí, és l'informe consensuat. Diu, també, que el tercer punt en què va quedar, en el cas que el Consell General així ho decidís, era realitzar una reunió en el dia d'avui de la Comissió legislativa i proposar un acord.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell proposa que, en tot cas, es passi a votació del M.I. Consell General i a partir d'aquí es decideixi si s'accepta o no s'accepta el crèdit extraordinari.

El M.I. Sr. Síndic General constata que hi ha varies propostes i un informe de la Comissió legislativa, i demana que es precisi si es vol portar a votació del M.I. Consell General el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari tal com el va presentar el Govern, la proposta anterior de la Comissió legislativa o bé alguna altra proposta que pugui sorgir en el si d'aquesta Assemblea.

El M.I. Sr. Cap de Govern fa remarcar que la proposta del Govern és un Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per una quantitat de tres-cents cinquanta milions de pessetes i el Govern no accepta cap més alternativa que no sigui aquesta i considera que és la que s'ha de sotmetre a votació en primer lloc i, a partir d'aquí, el Consell General pot fer d'altres propostes de llei i les pot votar per majoria.

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell suposa que el M.I. Sr. Cap de Govern ha clarificat una mica la situació. El Govern en el seu moment va presentar un Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari de tres-cents cinquanta milions, es va entaular un debat en el si del Consell General i es va parlar sobre aquesta qüestió en particular, es va retornar a la Comissió legislativa de Turisme i Esport i, a partir d'aquí, s'ha fet una altra proposta. Pensa que el M.I. Sr. Cap de Govern ha clarificat la situació i s'hauria de passar a la votació en el sentit de si s'accepta el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per tres-cents cinquanta milions de pessetes per participar a l'Exposició Universal de Sevilla.

El M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació si s'accepta el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari, per l'import de tres-cents cinquanta milions de pessetes presentat pel M.I. Sr. Cap de Govern.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Antoni Casal, Miquel Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Jordi Font, Roc Rossell, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara que queda rebutjat aquest Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari per dotze vots a favor i catorze en contra.

El M.I. Sr. Ramon Canut demana que consti en acta la manifestació següent:

“Malgrat les reunions que hem mantingut la Comissió de Turisme i Esport per la temàtica de la participació d'Andorra a l'Exposició Universal de Sevilla 92, havent informat favorablement l'informe del projecte de pressupost el tretze de febrer, com ja vàrem

dir a la sessió anterior, i havent efectuat diverses reunions a tal efecte, entenc que amb la major voluntat expressada per la majoria dels membres de la Comissió, tinc la sensació d'una pèrdua de temps perquè aquí el tema de Sevilla no era el que estava en joc. El que estava en joc era un altre tema, i no puc per menys de constatar-ho i de tenir un sentiment d'haver perdut el temps, per postures polítiques i no per qüestions d'interès del nostre país."

Proposta d'Acord en relació a l'Organisme de Radiodifusió i Televisió d'Andorra (ORTA).

El M.I. Sr. Josep Cases presenta la proposta en els termes següents:

"Aviat farà quatre mesos que funciona Ràdio Andorra, una emissora que s'autoproclama nacional quan, en realitat, pel que fa els seus aspectes informatius, és un mitjà de comunicació totalment parcial i partidista. En efecte, d'una anàlisi de la seva actuació, després d'un prudencial període d'adaptació -que tothom esperava- i d'actuació s'ha pogut comprovar que el seu funcionament no és l'adequat, essencialment pel fet que l'emissora és pública i, per tant, ha de respondre a criteris d'objectivitat bàsics en aquesta mena de servei. Es tracta, purament i simplement de constatar com, lamentablement, les emissions programades de Ràdio Andorra tenen una actuació sectarista i marginal, doncs els noticiaris obliden molt sovint aspectes informatius importants i només centren la seva difusió en aspectes del Govern, silenciament altres elements informatius com els del Consell General, Comuns i altres institucions nacionals, creant un buit informatiu que és inadmissible, perquè presten la seva atenció únicament a determinats sectors, amb el qual, evidentment, no compleix la seva funció en consideració a la definició pròpia d'un servei informatiu nacional i públic. Pel que s'ha pogut comprovar fins ara, Ràdio Andorra està únicament al servei de determinats interessos polítics, eliminant a l'opinió pública aspectes importants que també ha de conèixer. Després d'una etapa de rodatge, en la que la nostra societat s'ha mostrat totalment expectant per la recuperació d'un servei que, no fa gaire temps, va ésser font de greus problemes per a la nostra comunitat, es demostra que la seva realitat no respon a les expectatives creades. Els espais informatius, com ja s'ha indicat, no responen a l'objectivitat necessària, i al costat de programes populars -que no són necessaris- no s'ha sabut dotar aquest mitjà de difusió de programes d'interès nacional. Voldria finalment donar tres exemples de l'actitud d'aquest últim temps, referent a Ràdio Andorra. Primer, l'endemà de la segona reunió de la Comissió Tripartida, varen sortir unes informacions a través de Ràdio Andorra que, al meu criteri, s'havien de considerar com a confidencials, doncs, en tan que Conseller General, va ser la primera notícia que vaig tenir del resultat d'aquestes reunions. Segon, un altre tema litigiós de Ràdio Andorra, ha estat el fet de què hi ha hagut un litigi amb el Comitè Olímpic amb el tema de la imitació d'un escut amb el Tamarro. Encara que avui, en un mitjà d'informació local, el Director de Ràdio Andorra diu que tenia l'autorització del Comitè Olímpic, fa pocs moments, aquí, a fora, una Sra. de la premsa m'ha comunicat que no era cert, que no existia tal document. I tercer, el divendres dia cinc d'abril, pocs minuts abans de les nou del vespre, Ràdio Andorra va interrompre la seva programació habitual per donar un "flash" informatiu en el qual es comunicava que a l'URSS s'havia produït un atemptat a resultes del qual el President Gorvatxov havia resultat mort. Com tothom sap, aquesta notícia era falsa i provenia d'un programa de la segona cadena de televisió espanyola, creat en un àmbit de ciència ficció. Els responsables de l'emissió d'aquesta notícia, no es van perdre la

molèstia -com ho feren altres emissores i serveis informatius d'Espanya i la quasi totalitat de França- de contrastar degudament la veracitat de la notícia. Aquesta és una situació que indica l'estat de caos en què actua la nostra emissora mal anomenada nacional i que corrobora la manca de serietat en els informatius i, en general, en la seva programació, amb una tendència sectarista i una qualitat professional més que discutible.

Per tot l'exposat, i en nom de la majoria, proposo al Ple del M.I. Consell General, primer, demanar al M.I. Govern la immediata destitució del Director General de l'ORTA; segon, la presència davant d'aquesta M.I. Cambra dels representants elegits del Consell General perquè donin informació sobre la seva situació; i, tercer, per evitar de caure en la temptació que hem caigut en aquests quatre mesos de Ràdio Andorra, proposar a aquesta Cambra Parlamentària, que les programacions de la televisió andorrana amb motiu de la celebració dels Jocs dels petits Estats d'Europa, siguin únicament i exclusiva esportives i culturals, amb l'expressa i total prohibició, mentre i tant no estigui degudament estructurada l'emissora televisiva, d'emetre d'altres programes.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix proposa que en relació a l'últim punt d'aquesta constància, la programació que es farà per als Jocs dels Petits Països a nivell de televisió, que està en estudi a la Comissió Permanent i que el M.I. Sr. Síndic General és va comprometre a portar-ho a debat del Consell General del proper dia quinze, aquesta temàtica acabi d'examinar-la la Comissió Permanent i es porti a examen del Consell General el proper dia quinze.

El M.I. Sr. Josep Cases està d'acord amb la proposta del M.I. Sr. Miquel Aleix però li recorda que a l'última reunió de la Comissió Legislativa de Comerç i Indústria a la qual va participar el Director de l'ORTA, fa un mes, va dir que portaria el programa i des de llavors no se n'ha sabut res més.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que li sorprèn que el M.I. Sr. Josep Cases jutgi un òrgan d'expressió que tothom necessitava, tothom anhelava i tothom va recolzar en el seu moment, en base a dos o tres exemples, i que pensava que la seva anàlisi hauria estat més aprofundida, que proposaria uns minuts d'intervenció i una sèrie de criteris i paràmetres més fiables. Afegeix que, en tot cas, creu que la situació que aquest planteja i, a través d'ell, l'actual majoria parlamentària, és de consideració i abans de pronunciar-se i d'encetar aquesta campanya de “caça de bruixes” creu que val la pena reflexionar sobre aquest tema. Creu que és en l'ànim de tot el Consell General el procurar una representativitat més correcta de l'espectre polític de la Cambra en la Junta de Govern de l'ORTA i que també s'han de precisar més les regles del joc en base a un reglament, però no s'ha de caure en la temptació d'entrar en una caça de bruixes i en fer caure caps en base d'una falsa notícia que va emetre una ràdio o una televisió espanyola i que, com d'altres mitjans d'expressió, la ràdio nacional se'n va fer ressò. Creu que no és aquesta la missió del Consell General, sinó que aquest ha de reglamentar degudament l'òrgan d'expressió que és la ràdio nacional, i que aquesta sigui, evidentment, l'expressió del conjunt de les sensibilitats que hi ha al nostre poble, i que per això no compartirà aquests procediments expeditius.

El M.I. Sr. Josep Cases replica que en el seu moment la minoria d'aquella època va demanar ja la participació a la Junta de Govern de l'ORTA i es va dir que es faria, però ha canviat la minoria i encara no s'ha fet. Pensa que el Consell General té l'obligació de vetllar amb molta serietat en un tema tant important com és la ràdio nacional andorrana. Explica que ell va participar en la redacció de la llei de l'ORTA i sempre havia entès que la ràdio

nacional andorrana havia de començar les seves emissions amb molta modèstia i amb molta imparcialitat, i perquè això es pogués fer es necessitava trobar algú que la fes funcionar i que el seu màxim representant, el seu Director, fos algú imparcial, no marcat per una tendència política, perquè quan algú és d'un grup polític determinat i ostenta un càrrec com aquest, sempre cau en la temptació de portar l'aigua cap a casa. Diu que el M.I. Sr. Jordi Farràs ha parlat de minutatge i que li donarà un petit exemple consistent en què els Consellers de Sant Julià de Lòria van fer una reunió pública a Sant Julià de Lòria, i la notícia que va sortir a Ràdio Andorra va durar uns quatre minuts; en canvi, va sentir informar d'una reunió pública d'Entesa i Progrés, i la notícia en va durar uns vint. Pensa que el Consell General té el deure i té l'obligació de vetllar per la imparcialitat i per la serietat d'un mitjà de comunicació tan important com la ràdio.

El M.I. Sr. Francesc Grau explica que la Comissió Permanent del Consell General, va analitzar determinats aspectes sobre el tema de la radiodifusió, concretament els dos aspectes que es citen aquí. Diu que en la qüestió dels Jocs dels Petits Estats d'Europa ja va manifestar repetidament en el si d'aquesta Comissió que li donava la sensació que per a alguns el fet de posar en marxa la televisió amb motiu dels Jocs dels Petits Estats, no era una qüestió de retransmetre els Jocs dels Petits Estats sinó que això era merament una excusa i en definitiva l'únic que és pretenia era donar-li un contingut polític. Afegeix que ja va manifestar en aquell moment que no hi estava d'acord ja que el fet de posar en marxa la televisió era amb motiu dels Jocs dels Petits Estats, amb la qual cosa es retransmetrien diferents aspectes culturals, esportius, documentals, etc. i, a més a més, s'hi establien uns certs aspectes de tipus polític. Recorda que a la Comissió es va manifestar que no hi havia ningú que pretengués fer ni la caça de bruixes ni censurar, sinó que es volien establir les regles del joc a fi i efecte que les coses es portessin a terme amb equilibri i paritat. En un altre aspecte, considera molt greu, tal i com ja ho va manifestar també a la Comissió Permanent, el fet de la informació que va sortir sobre la Comissió Tripartida que elabora el projecte de Constitució. Diu que ja va dir que en el seu dia s'expressaria en aquesta sala, ja que era un tema que realment podia comportar posar en perill el procés constituent, ja que a través d'un mitjà informatiu oficial s'estava difonent una sèrie de documentació que s'havia considerat com a confidencial, i que a partir d'aquell moment va condemnar-ho de la forma més contundent possible i creu que és uns dels aspectes essencials per adoptar unes mesures necessàries al respecte. Precisa que ha fet aquestes manifestacions a fi i efecte d'aclarir la situació i que no es tingui la sensació que aquí es va a la caça de bruixes ni a censurar, sinó que simplement es volen fixar unes regles del joc.

El M.I. Sr. Síndic General confirma que, efectivament, el tema està en estudi a la Comissió Permanent i creu que per a la propera reunió es tindrà tota la documentació necessària per examinar-lo, tant pel que fa referència al Jocs del Petits Estats d'Europa com al fet d'una eventual informació sobre el tema constituent, i es podrà portar a la consideració del Consell General el dia quinze, analitzat i amb les corresponents propostes.

El M.I. Sr. Cap de Govern diu que la proposta d'acord que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases el meravella, i que el Govern retindrà i examinarà amb molta cura la demanda que fa de destitució del Director de la Ràdio Televisió d'Andorra, però en tot cas li pot assegurar que no es guiaran o no prendran cap decisió per les manifestacions que ha fet, i que no serà destituït per si ha dedicat quatre minuts a un sector o n'ha oblidat un altre, i que una cosa seria si li hagués prohibit una intervenció a ell particularment o a un altre, o hagués dificultat la seva aparició a la imatge pública de la ràdio, però creu que no és el cas. Creu que el que

pretén el M.I. Sr. Josep Cases és, envoltant-ho una mica de democràcia i volent disfressar el que està pensant, un control de la lliure expressió de professionals de la ràdio i del periodisme, i pensa que seria una dinàmica difícil d'explicar, políticament, en aquesta Cambra, el seguir pel camí que aquest dibuixa. Diu que és cert que a vegades comentaris de la premsa, comentaris de la ràdio, molesten, i que ell podria dir, i ho diu de passada, què també s'ha insinuat que aquesta ràdio està al servei del Govern i que també hi ha coses que al Govern li molesten, però que les han d'acceptar davant del principi més general de la llibertat d'expressió i de l'ètica professional.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que es remet a la constitució de la Junta de Govern de l'ORTA per part del Govern i al nomenament del seu Director, moment en el qual els Consellers Generals de Sant Julià ja van dir textualment que eren destacats periodistes d'una famosa revista d'aquella època que és deia "Punt Polític".

El M.I. Sr. Joan Martínez diu que la seva intervenció pràcticament ha estat suplerta pel M.I. Sr. Jordi Farràs i pel M.I. Sr. Cap de Govern i que de totes maneres vol remarcar la seva sorpresa davant la proposta d'acord feta pel M.I. Sr. Josep Cases, ja que, en primer lloc, pensa que si es generalitza aquesta pràctica de què amb quatre exemples lleugers es pugui demanar el cap de qualsevol directiu o funcionari del país, això crearia una situació de pànic i una situació d'injustícia brutal, i pensa que no és la funció d'aquesta Cambra. En segon lloc, diu que qualsevol Conseller General d'aquesta Cambra té el dret d'expressar-se en el mitjà de comunicació que li plagui i, per tant, si el M.I. Sr. Josep Cases no el vol exercir que no l'exerceixi però que els demés, si ho creuen convenient, l'exerciran.

El M.I. Sr. Xavier Espot diu que part de la seva intervenció l'han contestada el M.I. Sr. Cap de Govern, el M.I. Sr. Jordi Farràs i el M.I. Sr. Joan Martínez i que només voldria afegir, dins dels tres exemples del M.I. Sr. Josep Cases, que no pot admetre de cap manera el greuge que fan als serveis informatius respecte a la informació que van divulgar i que es diu que era confidencial. Diu que, efectivament, era confidencial, però confidencial per als Consellers Generals, que tenen l'obligació de guardar-la, però creu que un bon professional de la premsa té l'obligació d'anar a buscar la notícia on sigui, sigui confidencial o no, i el que ha de fer és contrastar-la. Creu que la mancança, en aquest exemple, no és per part dels serveis informatius, sinó per part de la gent que van assistir a la reunió de la Comissió Tripartida i que van divulgar aquesta informació que era confidencial.

El M.I. Sr. Miquel Aleix proposa, com ha fet el M.I. Sr. Síndic General, que es deixi a la Comissió Permanent acabar d'examinar aquesta temàtica i portar una proposta d'acord per intentar resoldre tant la problemàtica de la informació difosa per Ràdio Andorra sobre el procés constituent com de la programació de la Televisió Andorrana per als Jocs dels Petits Països.

El M.I. Sr. Ramon Canut s'adhereix totalment a la proposta que ha fet el M.I. Sr. Miquel Aleix i recomana a la Comissió Permanent que no caigui en les recomanacions que pot fer el M.I. Sr. Josep Cases d'intervencionisme, d'obscurantisme i de manca de respecte a les aspiracions dels ciutadans.

El M.I. Sr. Josep Cases replica que tindrà en compte el criteri de la Comissió Permanent o les recomanacions del M.I. Sr. Ramon Canut, i que no s'hi voldria pas posar sinó que es limitarà a mantenir la seva proposta d'acord, en nom de la majoria, demanant primer al Govern el cessament del Director de l'ORTA, i segon que es convoqui aquí, a la sala del Consell General, als dos membres representants del Consell General a la Junta de Govern de l'ORTA.

El M.I. Sr. Síndic General demana si volen prendre ja la decisió o si volen esperar al proper dia quinze, perquè una vegada la Comissió Permanent hagi debatut tots aquest temes potser hi hauran més elements de judici i una major informació.

El M.I. Sr. Josep Garrallà considera que hi ha hagut una proposta d'acord i que s'ha de sotmetre a votació sense esperar més.

El M.I. Sr. Jordi Farràs creu que, si ha entès el que ha dit el M.I. Sr. Síndic General, aquest ha dit que actualment aquesta problemàtica està en estudi a la Comissió Permanent, on es va prendre el compromís, i li dol que alguns companys del Consell General no estiguin informats pels companys de la Comissió Permanent de la propera reunió per prendre posició respecte a aquests temes i de sotmetre-ho a la propera sessió del Consell General que té lloc el dimecres. Considera que el suggeriment que fa el M.I. Sr. Síndic General és prudent, de respecte amb el treball que està fent una Comissió i, si cal pronunciar-se es farà amb més ampli coneixement de causa. Afegeix que la demanda que fa el M.I. Sr. Josep Cases i que recolza el M.I. Sr. Josep Garrallà pot prosperar igual avui que el dimecres si realment està fonamentada i justificada, però cal esperar a tenir més coneixement de causa tots plegats.

El M.I. Sr. Jordi Font diu que té la impressió que aquí és la Comissió Permanent qui mana per damunt del Consell General i que si hi han uns Consellers Generals que fan una proposta s'ha de posar a votació i ja es veurà el resultat. Afegeix que la Comissió Permanent pot fer les seves propostes, però que no està d'acord que el Consell General hagi d'anar subjecte a les decisions de la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Josep Cases demana novament que el M.I. Consell General es pronunciï sobre la seva proposta d'acord, en nom de la majoria, demanant primer al M.I. Govern la destitució del Director de l'ORTA i segon la convocatòria dels dos representants del Consell General en el Consell Rector de l'ORTA, per discutir el tema de l'ORTA en el si del Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General proposa passar a la votació d'aquesta proposta.

El M.I. Sr. Miquel Aleix demana al M.I. Sr. Síndic General si pot suspendre uns minuts la sessió a fi de poder consensuar les postures.

El M.I. Sr. Síndic General respon que no hi té cap inconvenient i suspèn la sessió. Són les sis de la tarda. A les sis i deu minuts es reprèn la mateixa.

El M.I. Sr. Miquel Aleix demana al M.I. Sr. Síndic General si pot precisar com quedaran les preguntes.

El M.I. Sr. Síndic General diu que ho desglossarà en dues parts i que les sotmetrà a votació per separat. Seguidament sotmet a votació la primera, que queda formulada com segueix:

“Es demanarà la compareixença davant d'aquest M.I. Consell General, dels dos representants que aquesta Assemblea té en la Junta de Govern de l'ORTA.”

Aquesta proposta resulta aprovada per unanimitat.

A continuació sotmet a votació la segona part, que queda formulada com segueix:

“S'acorda demanar al M.I. Govern de la destitució del Director General de l'ORTA.”

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Isidre Torres, Enric Pujal, Enric Dolsa, Francesc Grau, Josep Garrallà, Josep Mª Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols i Albert Pintat.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Joan Martínez, Jordi Farràs, Antoni Armengol, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la proposta, per catorze vots a favor i dotze en contra.

El M.I. Sr. Miquel Aleix, en nom dels Consellers de la minoria, argumenta que han votat que no de la forma següent:

“Hem votat que no perquè creiem que no és competència nostra demanar la destitució de cap òrgan directiu que hagi estat nomenat pel Govern si no hi ha objecte per via reglamentària del que preveu la llei de sancions disciplinàries, que en aquest cas no hi són. Per tant, nosaltres continuem argumentant que en aquest cas no es podia demanar la destitució del Director General de l'ORTA.”

El M.I. Sr. Roc Rossell demana que consti en acta la justificació de vot següent:

“Hem de distingir dos aspectes: un és el dret a la informació i a la lliure expressió de les persones i un altre és caure en la temptació d'utilitzar un mitjà públic per interferir en qüestions d'interès nacional. En aquest segon aspecte, el fet de la divulgació d'informació confidencial tractada a la reunió de la Comissió Tripartida pot ésser interpretada com una ingerència greu que pot perjudicar greument a la part andorrana que forma part de la Comissió.”

El M.I. Sr. Francesc Grau demana que consti en acta el següent:

“M'adhereixo plenament a les paraules que acaba de dir el Sr. Roc Rossell, i voldria abundar en el fet que la cinta que ens havia d'arribar del Govern ha trigat vuit dies i trobo que és un termini excessivament llarg en una qüestió important com aquesta per venir des de l'organisme fins a la Comissió Permanent. Corroborant el que he dit anteriorment, és molt greu el fet de divulgar informació sobre el procés constituent fora dels comunicats oficials, i comparteixo el criteri del Sr. Roc Rossell, que això pot comprometre a la part andorrana i voldria que aquesta manifestació consti avui en acta perquè el dia de la Comissió Tripartida serveixi com una mena d'excusa feta pública en el si de la Cambra, i no ens puguin acusar en cap moment que la part andorrana està fent un joc estrany en aquesta qüestió, a través d'un òrgan que nosaltres estem controlant. Així ho vaig manifestar en el si de la Comissió i així ho ratifico aquí. Aquest és el motiu que m'ha induït a pronunciar-me en el sentit que m'he pronunciat.”

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que, si bé recull la primera part del que ha dit el M.I. Sr. Roc Rossell, que cal ésser molt clars i molt prudents en el moment de parlar de llibertat d'expressió, no comparteix en absolut el plantejament que ha fet el M.I. Sr. Josep Cases en la seva manifestació anterior, doncs la llibertat d'expressió és un deure fonamental i s'ha d'ésser prudents i respectar-la i això cal tenir-ho sempre present. Diu que no pot compartir, i fins i tot denuncia, l'actitud que ha tingut el M.I. Sr. Josep Cases quan, en base a comentaris parcials, vol transformar aquesta Cambra en una espècie de tribunal d'inquisició i això seria un error greu. Afegeix que el Consell General té un poder que és el poder de legislar, i és a través

d'aquest poder legislatiu que ha d'assegurar el dret i la llibertat d'expressió dels ciutadans i la llibertat dels mitjans de comunicació, a través de la via legal i reglamentària, no exercint un control a posteriori. Quan al tema al qual s'ha referit el M.I. Sr. Roc Rossell diu que s'ha demanat un informe que arribarà a la propera reunió de la Comissió Permanent i llavors serà el moment amb tota l'informació a la mà de jutjar aquest assumpte.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que no voldria entrar en un debat de fons amb el M.I. Sr. Jordi Farràs que l'acusa d'inquisidor i que, lluny d'aquí, la seva actitud no ha estat mai inquisidora, sinó que al contrari ha acceptat la democràcia en tots els moments. Recorda que després de les eleccions del 1990, quan es van quedar a la minoria, ho van acceptar esportivament i van fer la seva feina, i diu que ara els toca a ells de fer-ho i que el M.I. Sr. Jordi Farràs de fer d'oposició en sap, pels quatre anys que hi va estar i durant els quals va actuar amb aquella elegància que avui enyora. Quan al tema de la inquisició, recorda que si algú va actuar amb inquisició van ésser aquells que van nomenar al Director i als membres de la Junta de Govern de l'ORTA.

Els MM.II. Srs. Enric Pujal i Isidre Torres s'adhereixen a la constància en acta que ha fet el M.I. Sr. Roc Rossell.

El M.I. Sr. Ramon Canut fa constar que el M.I. Sr. Josep Cases ha dit abans que havia intervingut en l'elaboració de la llei de l'ORTA, i que és cert que el M.I. Sr. Josep Cases hi va intervenir quan estava a la majoria del vint-i-set a un que enyora, i per això la va fer com la va fer, pensant que continuaria això. Afegeix que suposa que ja hi haurà ocasió de parlar-ne a la propera sessió del Consell General, com ha dit el M.I. Sr. Síndic General, o quan compareguin els membres de la Junta de Govern de l'ORTA, i el debat serà sucós.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que no vol caure en la provocació del M.I. Sr. Ramon Canut, a qui qualifica d'expert, però que li vol recordar que és veritat que va participar en la redacció de la llei de l'ORTA, que en aquell moment la van fer el millor que van saber i algun profit se n'ha tret. Diu que no voldria fer ara el catàleg de lleis que durant aquest any i escaig el M.I. Sr. Ramon Canut ha fet estant a la majoria, però pensa que no n'ha fet cap i pensa que des de l'oposició durant aquests tres anys que queden tampoc en farà cap. Afegeix que al final es farà el balanç i que no vol entrar més en la polèmica.

El M.I. Sr. Cap de Govern diu que el M.I. Sr. Josep Cases ha fet al·lusions als que van nomenar al Director de l'ORTA, i vol remarcar que el Govern, que és el qui el va nomenar, no va fer res més que aplicar la llei votada pel Consell General i pensa seguir la mateixa llei i avançar, en relació amb la recomanació que s'acaba de fer, que el Govern a priori no veu cap motiu per a una destitució del Director, pels arguments que aquí han sortit i ha manifestat el M.I. Sr. Josep Cases. Fent al·lusió al que ha dit el M.I. Sr. Francesc Grau, i segurament ha estat una equivocació, que l'ORTA és "un òrgan que controlem nosaltres" precisa que en tot cas el Govern no la controla.

El M.I. Sr. Josep Cases pensa que de la interpretació del M.I. Sr. Cap de Govern, que no respectarà l'acord del Consell General relatiu a la destitució del Director de l'ORTA, és un problema per discutir el dia del debat polític i entrar-hi més a fons.

El M.I. Sr. Cap de Govern precisa que ell no ha dit que no el respectaria, sinó que a priori, pels arguments que aquí s'han donat, no veu motiu perquè el Govern destitueixi el Director de l'ORTA.

El M.I. Sr. Josep Cases respon que esperarà la decisió del Govern amb paciència.

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de set del vespre.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General